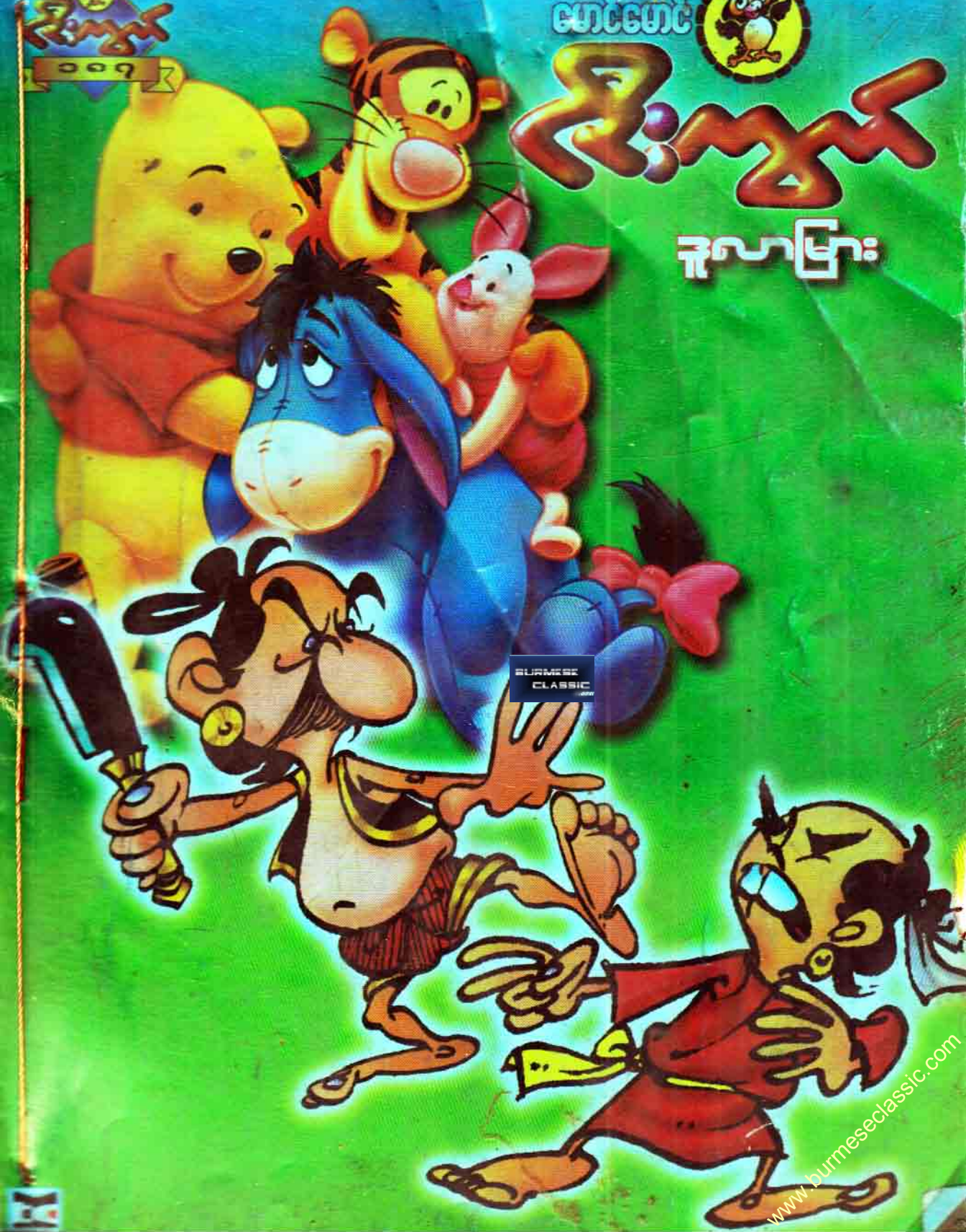

အိမ်ရာ

အိမ်ရာ

BURMESE CLASSIC

ဇီးကွက်

ကာတွန်းမောင်မောင် စီစဉ်သည်။

၁၉၈၁ - ဇန်နဝါရီလတွင် စတင်ထုတ်ဝေသည်။

ဂျွေပီစာလုပ်ငန်း

ကာတွန်းမောင်မောင် စီစဉ်သည်။

၁၉၈၁ - ဇန်နဝါရီလတွင် စတင်ထုတ်ဝေသည်။

၁၈၇

၁	မောင်မောင်	ပွက်ပျက်မောင်
၂	ခင်ခင်	ဒုလ္လဇာ
၃	ဘိုဘို	နှစ်ဦးစွယ်
၄	သစ်မွှေး	မောင်တီထွင်
၅	အမာကရော်	ဆရာတို့ အမာရီ
၆	မွှေးမွှေးဝင်း	စောကလျာ
၇	နီညွန	အံ့ဖွယ်ကုန်

ဧည့်သည်များအဖို့ - ၃၀၀၉၉၈၃၂၁၀၊
 အဖွဲ့ဝင်များအဖို့ - ၃၀၀၀၂၅၀၁၁၁၊
 ထုတ်ဝေသူ
 ဦးဟန်စိန် ()၊ တို့တော်ရပ်ပြလစဉ်
 အခန်း (၄၀၁)၊ တိုက် (၂၆)၊ ၁၂လမ်း၊ (၄၉)ရပ်ကွက်၊
 ဒဂုံဆိပ်ကမ်း၊ ပြည်နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့။
 မျက်နှာပိုဒ်ပိုင်း
 မောင်မောင်တင်ဦး

ပုံနှိပ်သူ (အဖိုး/အတွင်း)
 ဒေါ်မြင့်မြင့်တင် (၀၄၀၈၀)၊ (မြင့်သိင်္ဂီအောင်ဆက်)
 အမှတ် (၂၀၈)၊ လမ်း (၃၀)၊ ရန်ကင်းမြို့
 ပထမအကြိမ်၊
 အုပ်စု (၅၀၀) အုပ်၊
 တန်ဖိုး (၅၀) ကျပ်
 ၂၀၁၁ခုနှစ်၊ မေလတွင် ပုံနှိပ်။

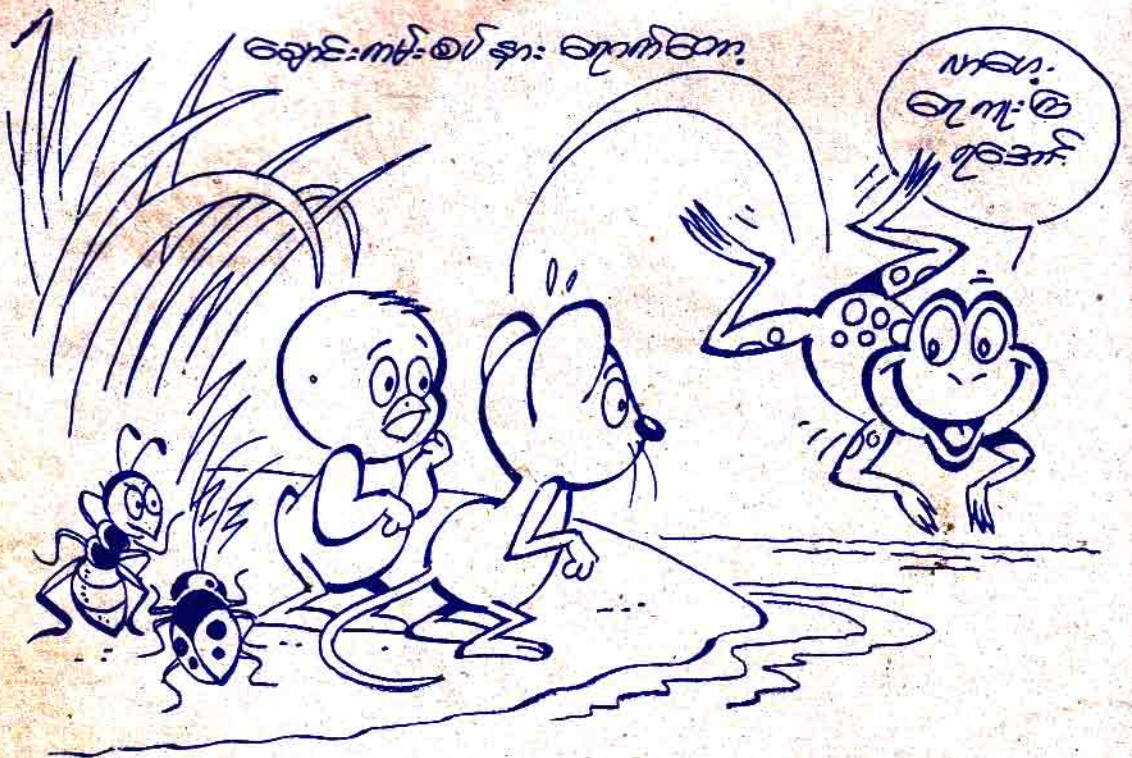
ရွှေစာပေလုပ်ငန်း

ဖြန့်ချိရေး - နေလစာပေ၊ မုန်း/၇၀၃၈၂၃
 - အထက်မြန်မာပြည်၊ ထွန်းဦးစာပေ၊ မန္တလေး။
 - ရှမ်းတောင်၊ ကယား၊ မလဲနုစာပေ၊ မိုးတုတ်စာပေ။

ရွက်ပျက်စား

တစ်နေ့မှာ ရွက်ပျက်စားသည်၊ ရွက်ပျက်စားသည်၊ သိုးပျက်စားသည်၊
ပုရွက်ဆိတ်စားသည်၊ ဖားပျက်စားသည်၊ ငှက်ပျက်စားသည်။

ဖားကလေးတို့ စောင်းပျောင်းတာကို မခံချင်ကြတာနဲ့
ငှက်တို့တွေ ဘုရားကြတာပဲ။

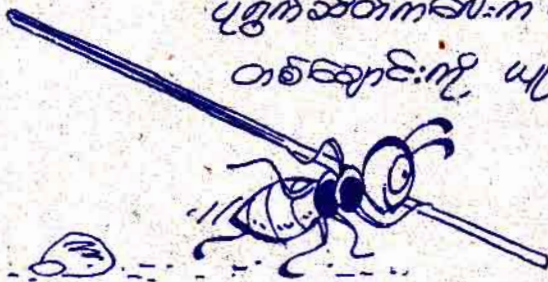
အဲဒီအောက် ငှက်တို့က အဲဒီအောက်က
ဆေးဝတ်က သွားကြတာပဲ။

မတောင်းမှာပဲ
တွက်ကလေးကလေးက
တစ်စွက်ကိုယူလာတယ်။

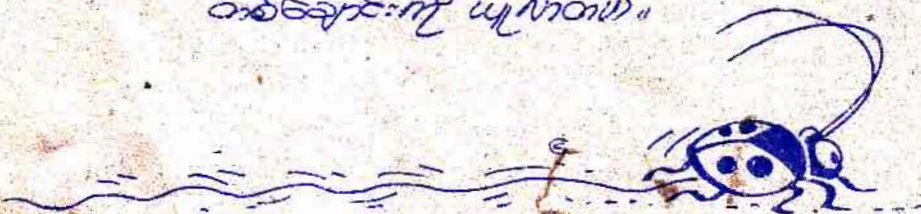
ပုစွန်ဆိတ်ကလေးက တူတံဆောင်းကလေး
တစ်ဆောင်းကိုယူလာတယ်။

တွက်ကလေးက ဒုန်းဗျာန်ဗျာန်
တစ်ဗျာန်ကိုယူလာတယ်။

ပိုးကောင်ကလေးကလေးက ချစ်မျှင်ဖျား
တစ်ချောင်းကိုယူလာတယ်။

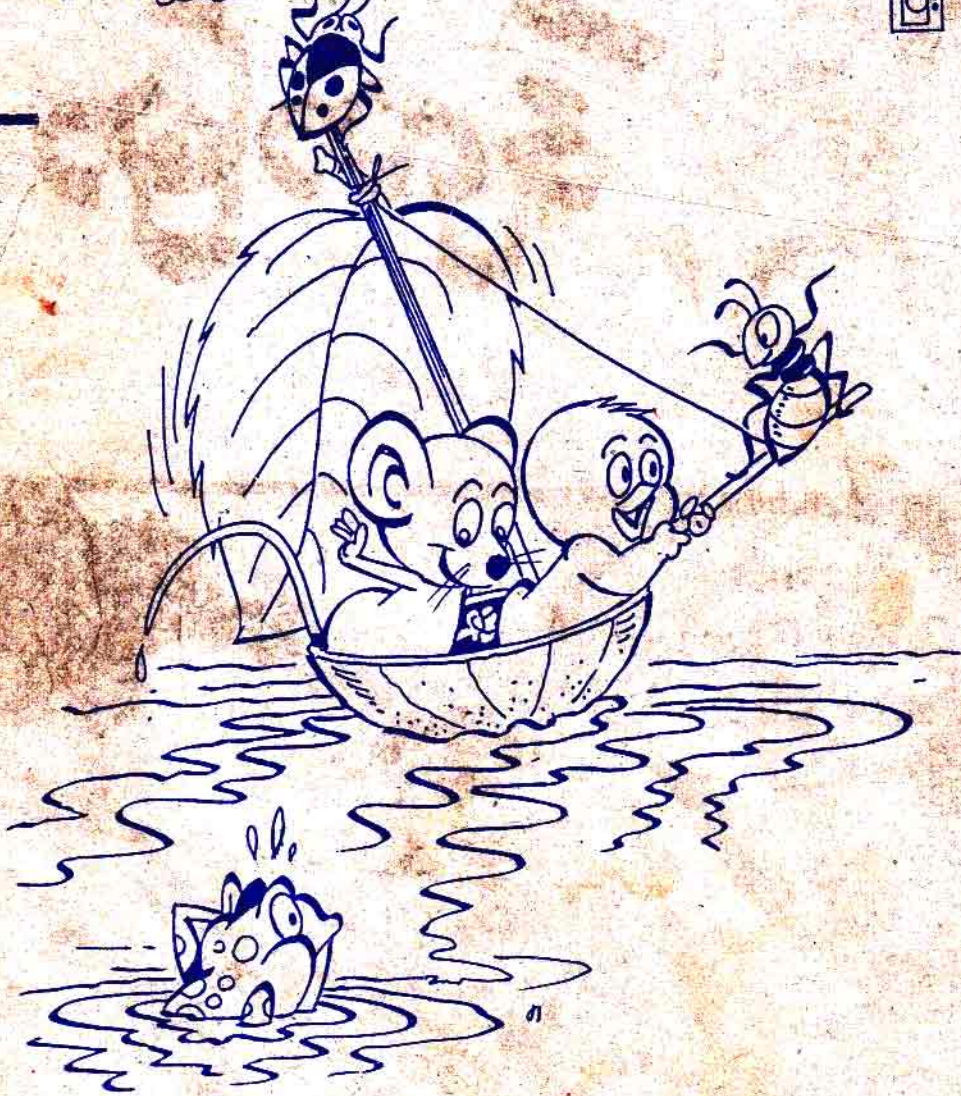
အပြိုင်ပွဲ-ယူလာခဲ့။ အတဲ.ပစ္စည်းတွေနဲ့ စုပေါင်းပြီး
တည်ဆောက်တယ်။

မတော်ဘဲမှာ ပဲ အပြိုင်ပွဲ တည်ဆောက် ပြီးစီးသွားတဲ့
ရွက်လျှောက်ပေးကို အုတ် ဝှက်-ချတောင်။

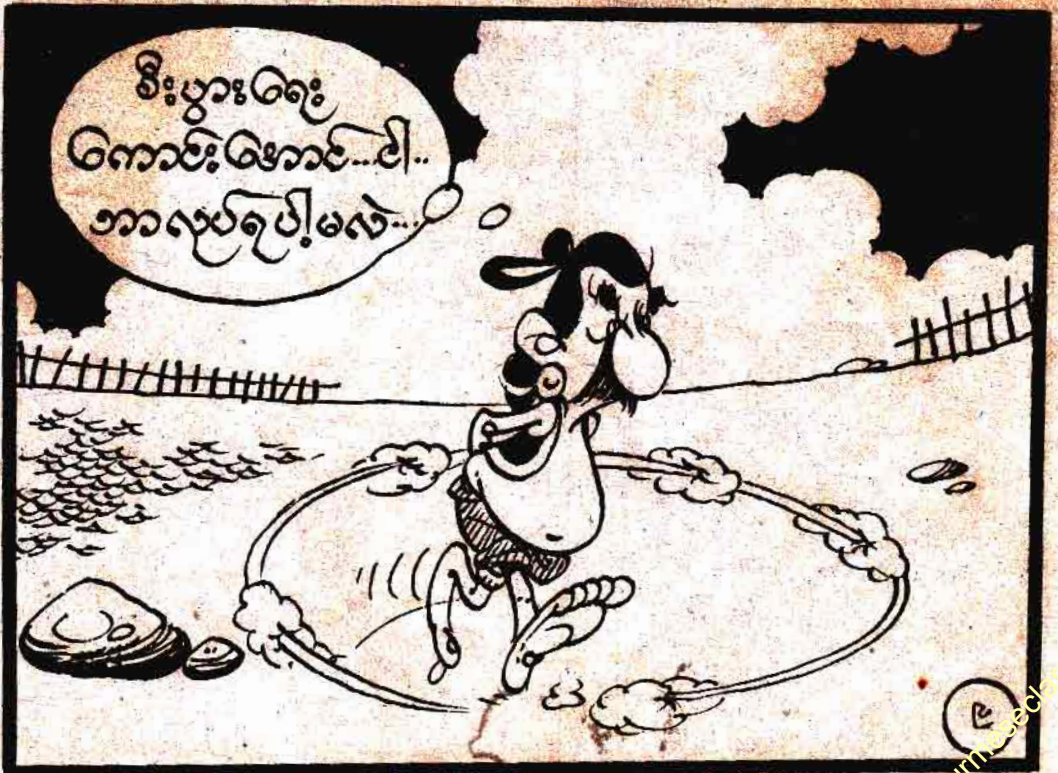
အိန္ဒိယကလေး ချစ်စရာ ပြောပြနေတာပဲ။
 ဟားကလေးကိုထား ဒါပဲ။ စွက်ပျက်ကလေး အပြောတက်တာ
 ချစ်ချစ်စွာပဲ။ စွက်ပျက်ပျက်ပျက်ပျက်။

မာရ်စ်
ဆွစ်

ပထမပတ်မြောက်
၅၆

ဒီလာဖြား

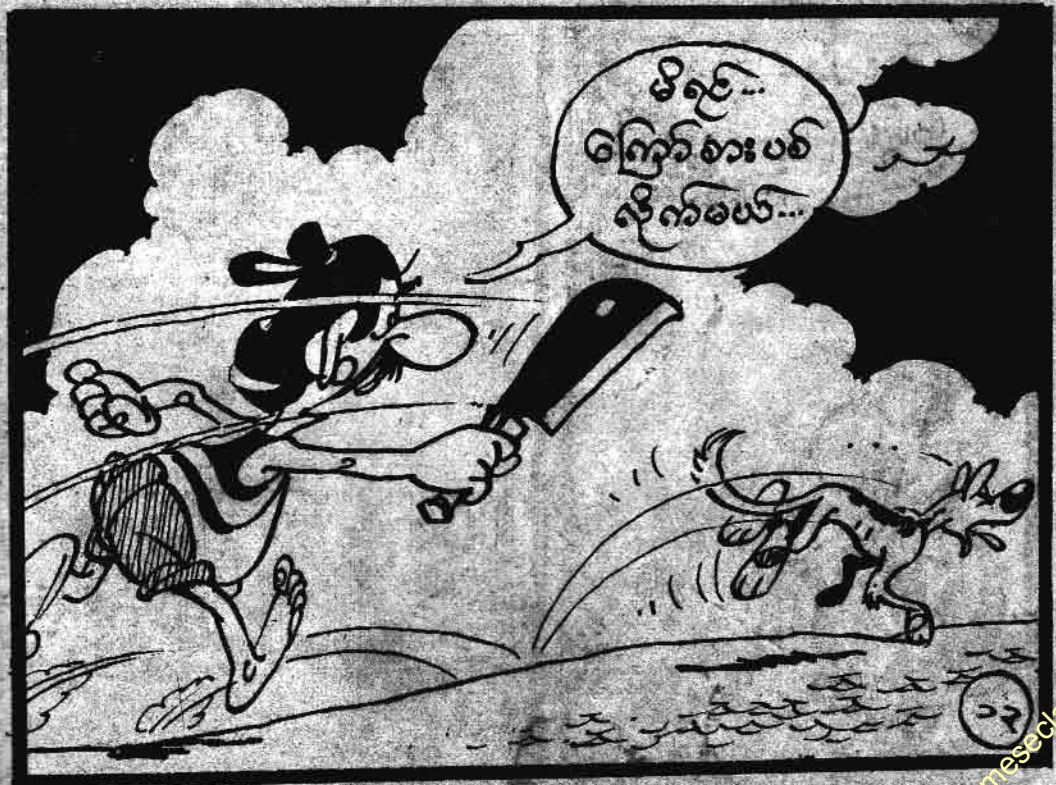

ဒီးပွားရေ
ကောင်းအောင်...ပါ..
ဘာလုပ်ရပါ့မလဲ...

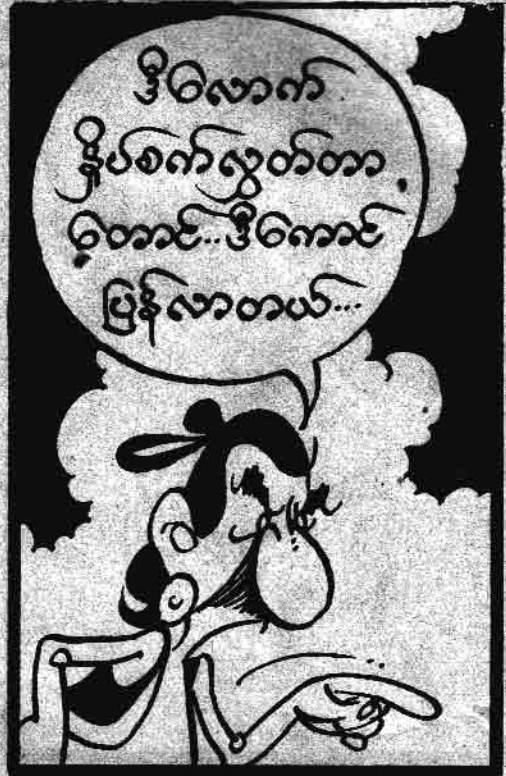

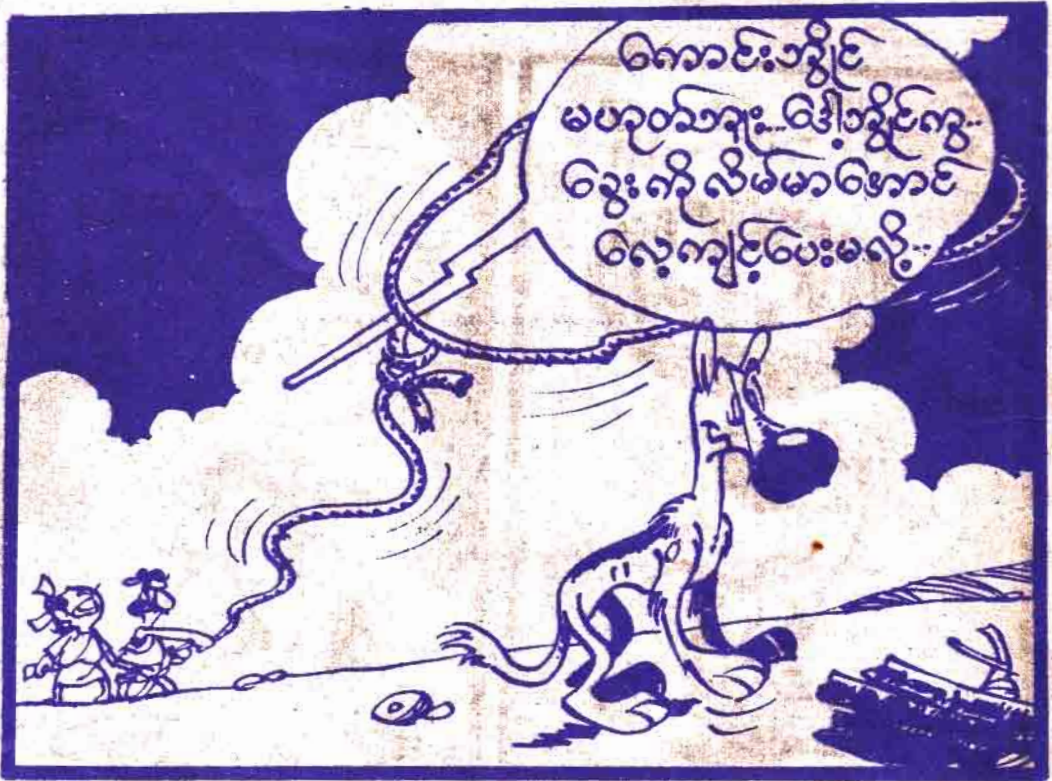

.. ဒို့ခွေးက
အဝတ်လိမ်မာနေ
ပြီကွ.. မြန်မြန် ယူပြွား...
ဝတ်ကြာ.. သူများလာ
ဝောထိုးနေဦးမယ်...

ကျေးဇူးပြုပဲကွာ...
သွားလိုက်ဦးမယ်...

ဟား.. ဟား.. ဟား.. တစ်ချက်
ခုတ်... နှစ်ချက်ပြတ်ကွ.. မြို့သစ်က
အဝေးကြီးမှာ.. ဟား.. ခွေးနဲ့ငါ...
ကိစ္စပြတ်သွားပြီ...

သုံးရက်အကြာတွင်...

ကြောက်ခြံတွေပြီး
သွားပြီ.. မွေးမြူဖို့ ကြောက်
သွားဝယ်ရမယ်...

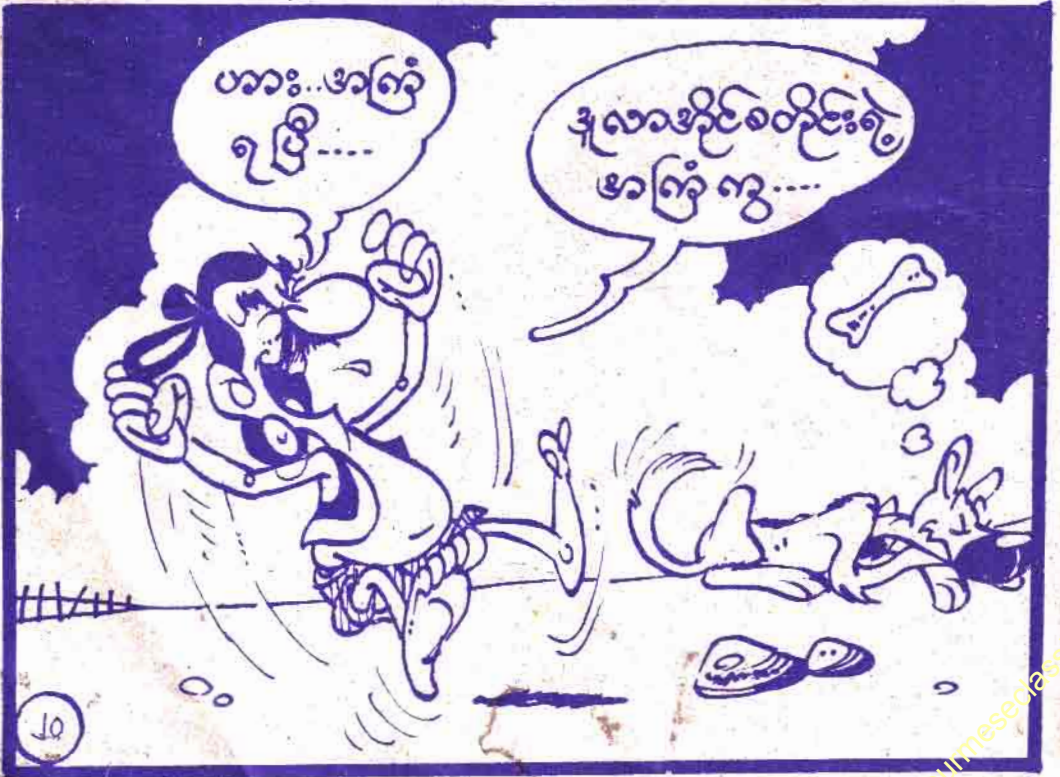

ဟင်!

မြို့ပတ်.. အဝေးကြီး
ကပ်နဲ့ ဒီကောင်ပြန်လာ
နိုင်တယ်.. အာရီ... ရိုး...
ဒုက္ခပဲ... ဒုက္ခပဲ...

ဒီခွေးဟာ ဘယ်လောက်
ဝေးတဲ့နေရာရောက်...ရောက်
ပြန်လာတတ်တယ်..ပြန်လာတဲ့
အကျင့် ရှိနေတယ်..

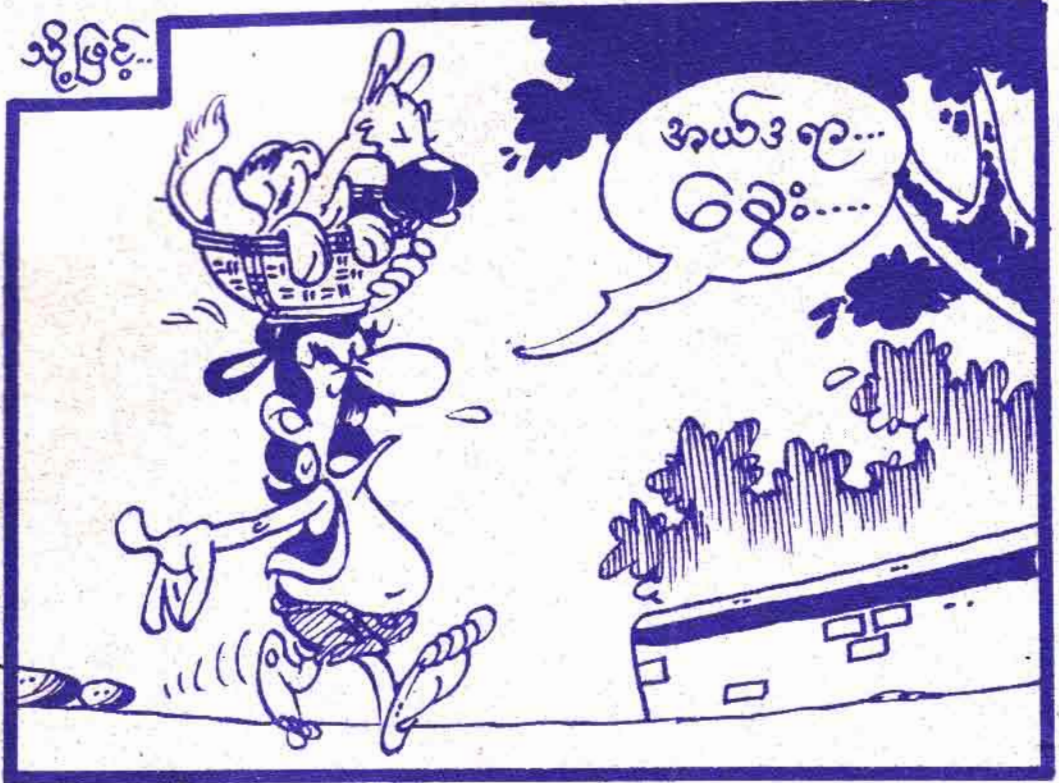
ကြောက်စွေးရင်
အရင်းအနှီးလိုမယ်..
အရင်းအနှီးမလိုတဲ့
နည်းက....

ဒီခွေးကို...ဝေးဝေးတစ်နေရာ
သွားစေလည်း..အချိန်တန်တော့..
အိမ်ပြန်လာ..ဝန်ခံက..ခပ်ဝေးဝေး
တစ်နေရာသွားစေလည်း..ပြန်လာ..

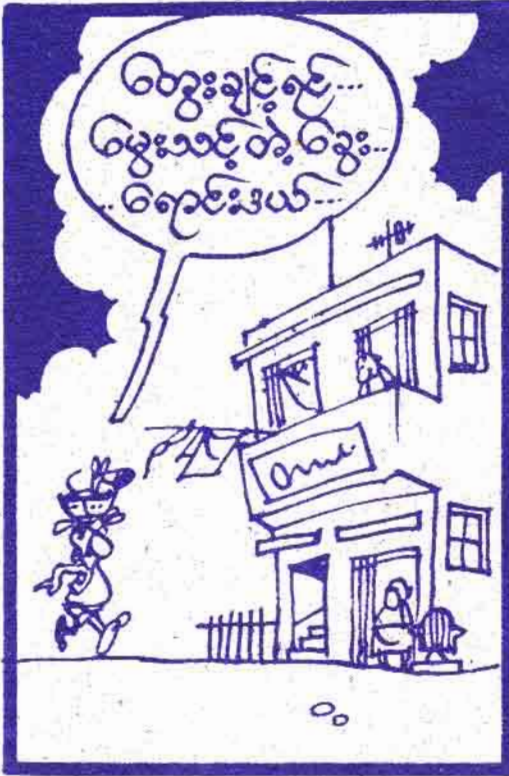

ပြန်လာပြန်လည်း
..ဟိုက်ရှားဘား..

သို့ဖြင့်...

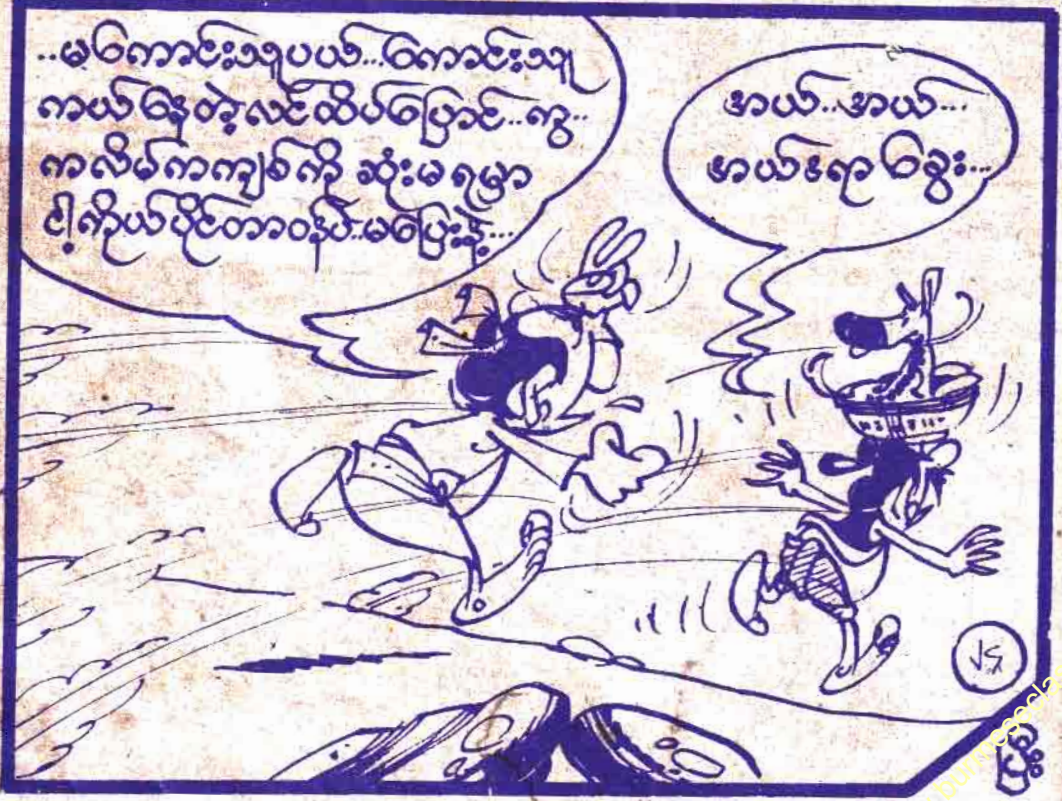

၆

..ပြော..မင်းက..ခွေးကို..လေ
ကျဉ်း..သင်ကြားပေးပြီး..ကျေးဇူး
အတင်ခံလို့ခံ..ငွေသာယူလို့..ယူနဲ့
ကလိမ်ကကျစ်လုပ်နေတာကိုး...

နတ်ငိုရတယ်

တစ်ခါက. ခရီးသွား နှစ်ယောက်ဟာ. အချိပ်ကောင်းတဲ့
သစ်ပင်ကြီးအောက်မှာ. ခေတ္တနားခိုရင်း စကားပြော
နေကြတယ်.....

ဒီတစ်ခေါက်. အထည်
တွေက. မနည်းဘူး ..

ရှေ့က မြို့ရောက်ရင်တော့
ပစ္စည်းတွေ. ရောင်းလို့
ကောင်းမှာပါ...

သူ့ပြတိုကောင်း. နတ်ကောင်း. မ.
ဆိုသလို. ငါတို့အဝတ်အထည်တွေ
အလှန် ရောင်းရအောင်. နတ်မင်း
တစ်ပါး ပါးက. မ,ဝရင်
သိပ်ကောင်း
မှာပဲ.....

မင်းက. သူ့ပြတိုကောင်း လား:

ဒါပေါ့! ...

...ပြတိုကောင်း မလှဘူးဘူး...

သူများပစ္စည်းကို မခိုးဘူး
မလိမ်ဘူး သမ္မာအာဇီဝနဲ့
အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းမြဲတဲ့
သူဟာ သူတော်ကောင်းပေါ့...

သူတို့စကားပြောနေတာကို သစ်ပင်
ပေါ်က နတ်ကြီးတစ်ပါးကနားထောင်
နေတယ်။ သစ်ပင်စောင့်နတ်ကြီးပေါ့...

ဗဟုသုတ ရတာပေါ့။
အဟံ.....

နတ်တွေဟာ လိုချင်တဲ့အရာကို
မန်ဆင်းပေးနိုင်တဲ့ တန်ခိုးရှိတယ်
ဆိုပေမယ့်.. မလုပ်ပေးနိုင်တဲ့
အရာလည်း ရှိမှာပါ။

ဟိုတစ်ယောက်ပြောတဲ့စကားကို
နတ်ကြီး တော်တော်မခံချင်ဖြစ်
သွားတယ်.....

နတ်ပဲလွဲ လိုတာ
အကုန် လုပ်ပေးနိုင်
တာပေါ့.....

နတ်ကတန်ခိုးရှိတယ်....
မမန်ဆင်းနိုင်တာသာမှ
မရှိဘူးလွဲ ဟွန်း.....

သစ်ပင်အောက်က လှူတွေ့လာတော့ ဘာမှမသိ
ဘူး - စကားလောင်း နေကြတုန်းပဲ

ဟေ့ဟေ့

နတ် ဘယ်လိုမှ တန်ခိုးနဲ့ မလုပ်
ပေးနိုင်တဲ့အရာ လောကမှာ
ရှိတယ် သျှင်မင်းချင်း

အထင်သေးတာ
ပွန်လာပြီ တွေ့ကြသေး
တာပေါ့

နတ်ကြီး.. မခံချင်စိတ်က
ပွန်လာပြီ ဘူးကနည်း
ကိုယ်ရောင်မြဲလို့တယ်..

ဟေ့... စကားပြောတာ ဆင်ခြင်ပြောစမ်း..
နတ်ပဲ ဘာမဆို တန်ခိုးနဲ့ မန်ဆင်းလို့
ခုတယ်လွဲ သိကြရဲ့လား

ဟေ့ဟေ့! ..နတ်..နတ်ကြီး
ပေါ်လာပါလား

ဟဲ! ..

ဒီအဖို့က်မှာ တစ်ယောက်က
လေလည်မိလို့ ကတယ်...

ဟဲ.. နတ်ကြီး.. အခု ကျွန်တော် ချင်းတာကို
တန်ခိုးနဲ့ လှုပ်ပေးနိုင်ပါ! မလား:

မိမိလို့က်...

အားနာလို့က်တာ.

ကောင်းပြီ.. ဒါဆို.. ခုနဲ့ ဟိုကောင်ပေါက်လို့က်တဲ့
အိုး.. လို့ .. အပြာရောင်.. ကာလာလေး
ဆိုးပေးပါ....

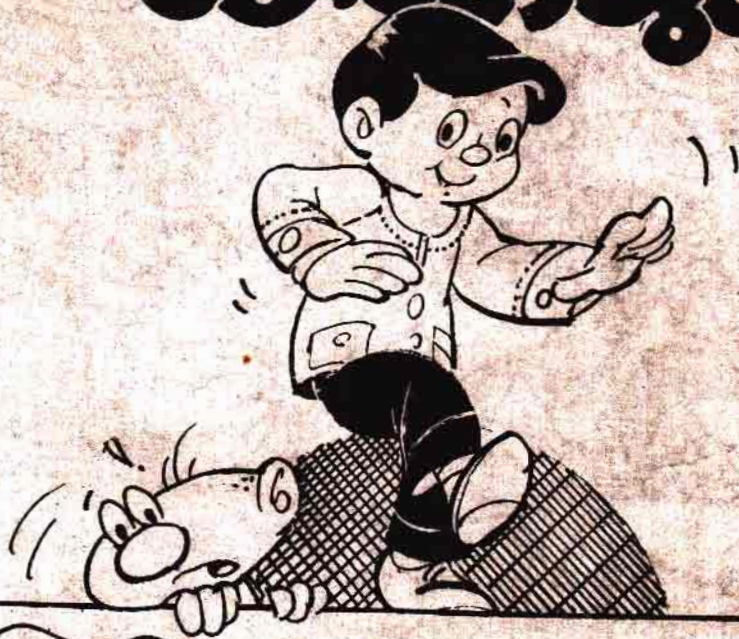
ဒါ.. ဒါတော့.. ငါ.. ငါ...
မယန်ဆင်းပေးတတ်ဘူး
အိုး.. ဟီး.. ဟီး... ..

လှုပ်လေ...

တော့ချရာ

ဟွန်း

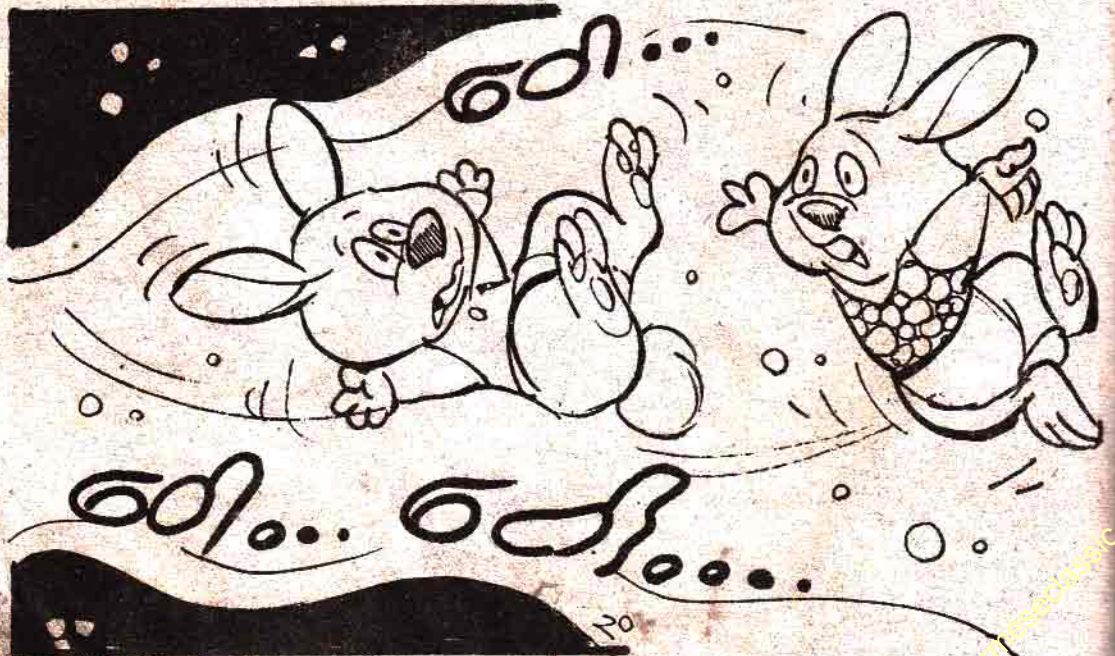
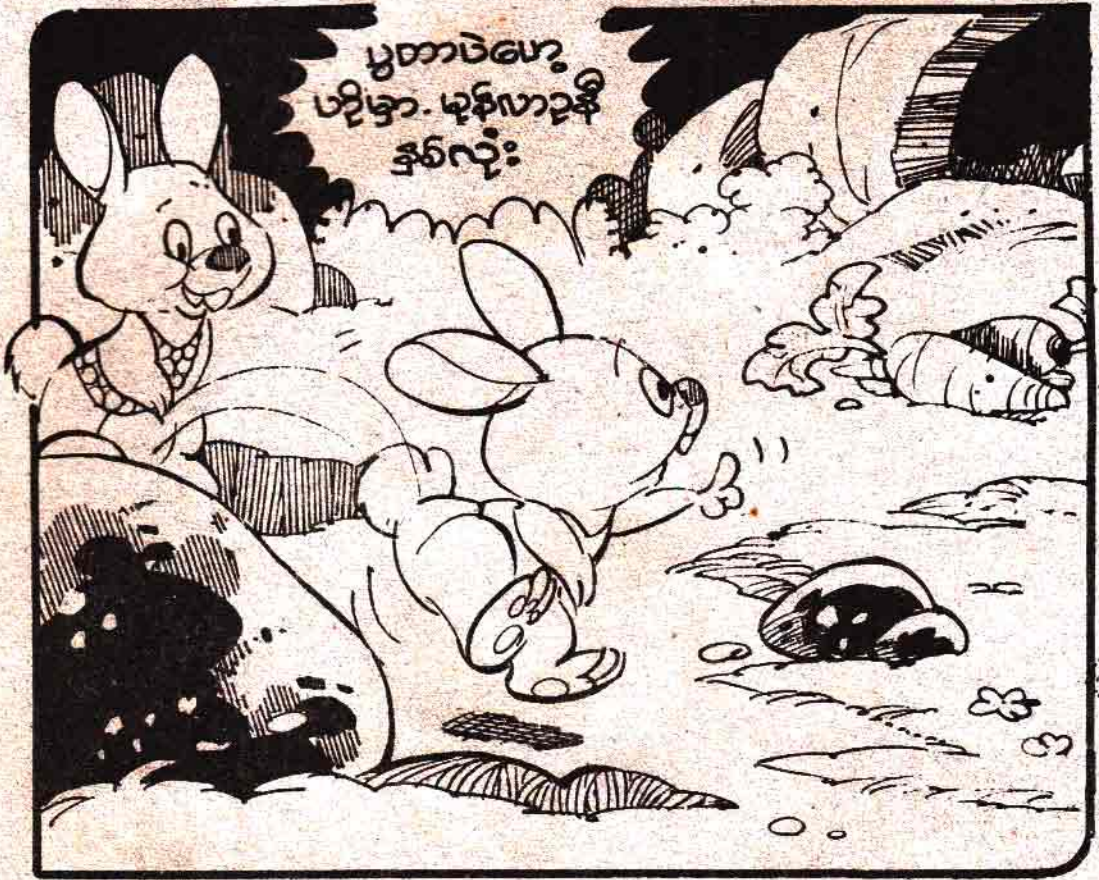
မောင်တီထွင်

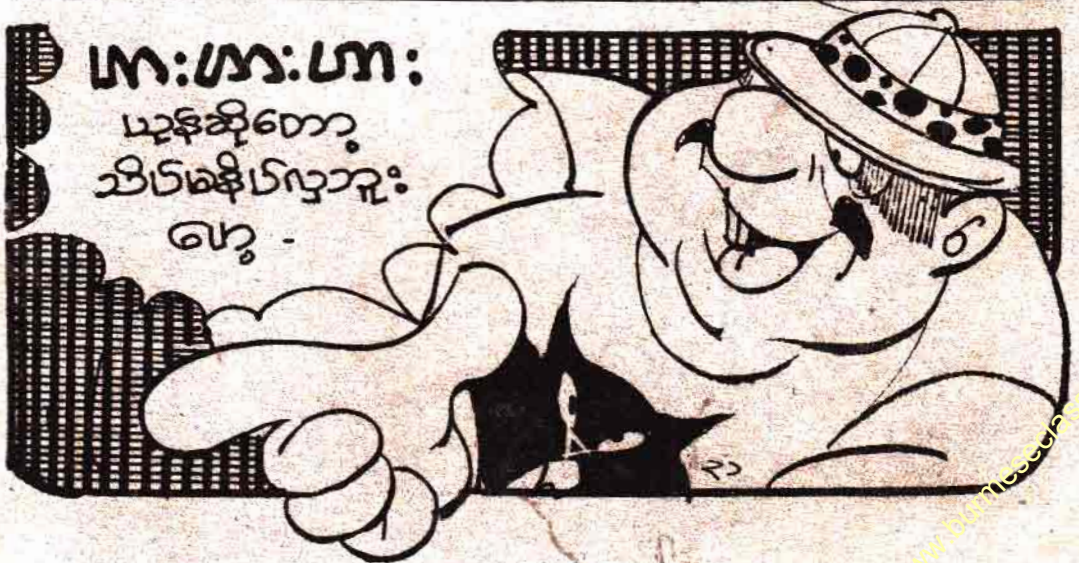
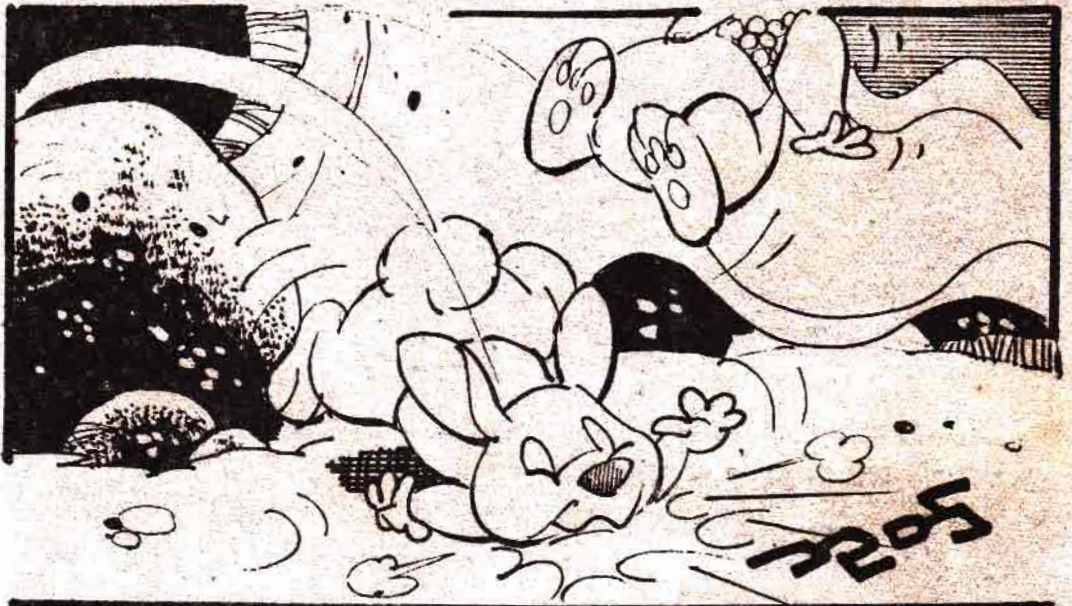
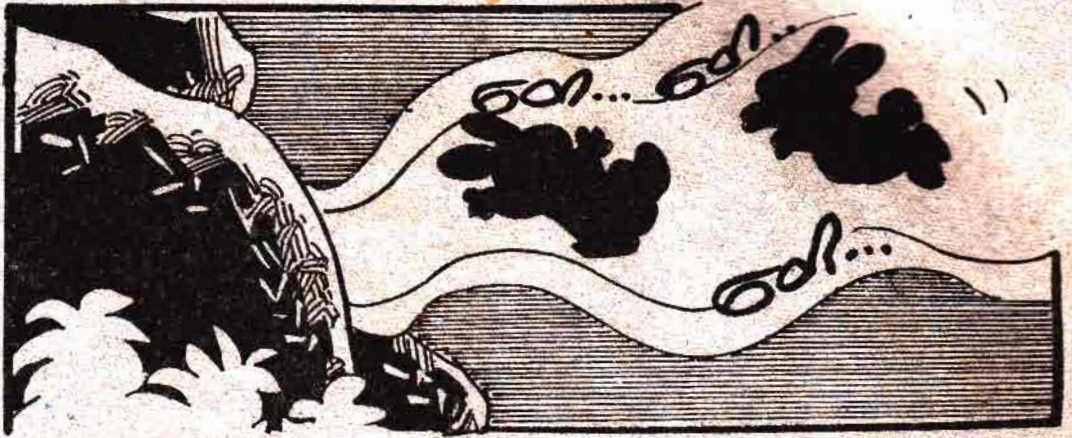

သစ်တော့ကား ၈/၈၃

စက်ရုပ်ပျောက်

ငါလိုချင်တာ
 နားပါးတဲ့ ဝါရစ္ဆာန်
 တွေကွ-

ဒါမှ
 ပြန်ရောင်းစားယင်
 ဈေးကောင်းကောင်း
 ရမှာ-

ဆရာကြီးကလည်း
 ဈေးမရပေမယ့် - ကျွန်တော်
 ဝိုဒို့အတွက် အံ့ဘားဟင်း
 တစ်ခွက်ရတာပေါ့ ဟဲဟဲ

တစ်နေ့ ရာတွင်..

ကျွန်တော်တို့ အဲဒီတော့အုပ်နားကို မသွားရဲကြတော့ ဘူး မောင်တီထွင်

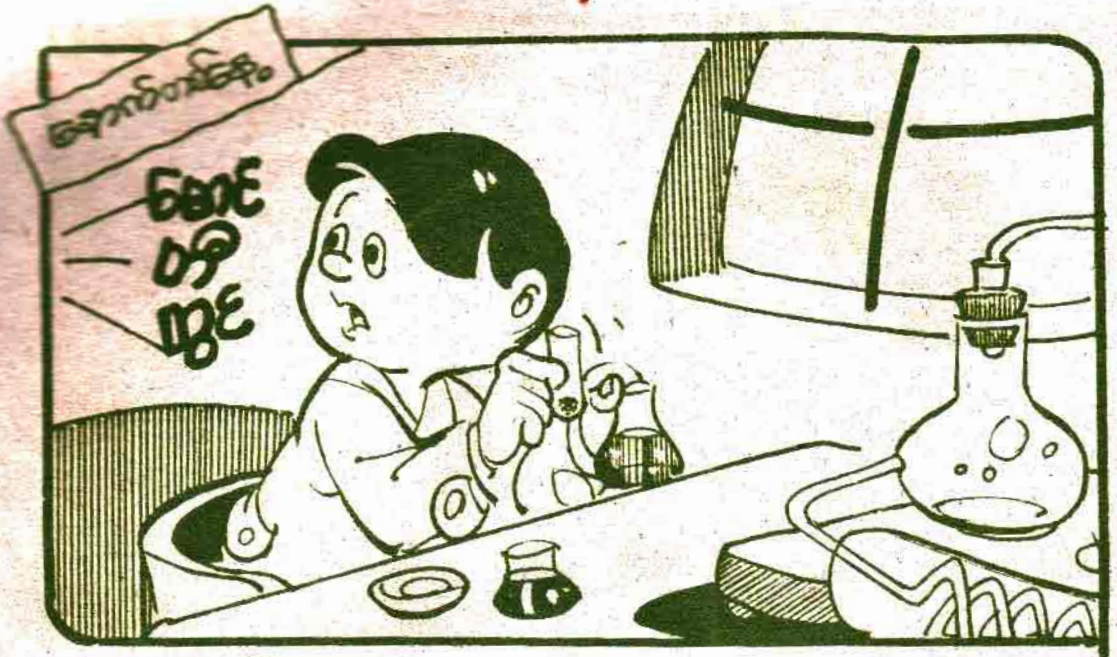

ဟုတ်တယ် အဲဒီတော့အုပ်နားကို ရောက်သွားမယ် ပြန်လမ်း မရှိတော့ဘူး

ဒီအတိုင်းဆို ကျွန်တော်တို့တတွေ မျိုးပြုတ်တော့ မှာပဲ .

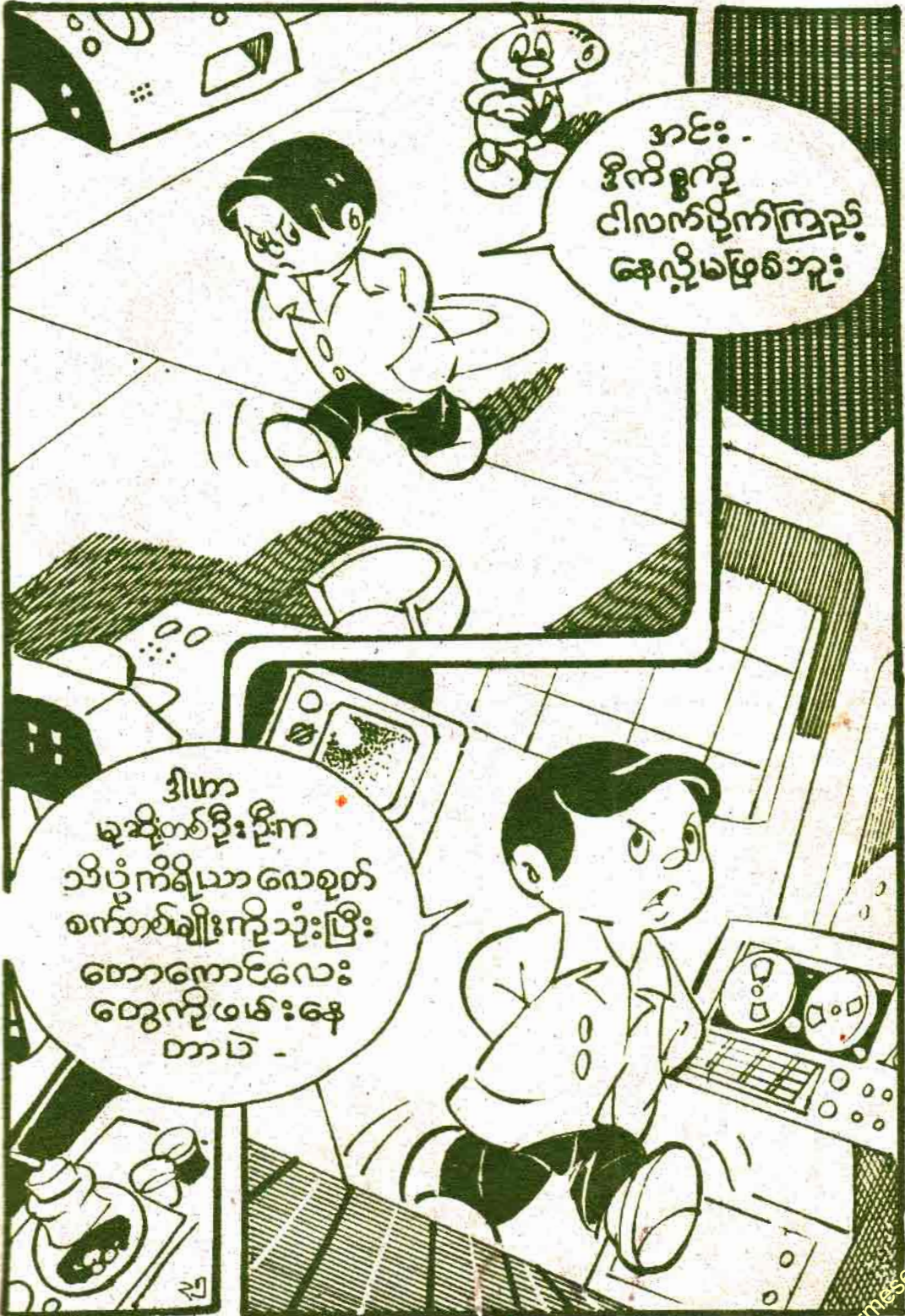

ဘေးကင်းစွာ
ပြုစု

ကျွန်ုပ်တို့အားလုံး
နှစ်ကောင်စေ့
သွားပြန်ပြီ။

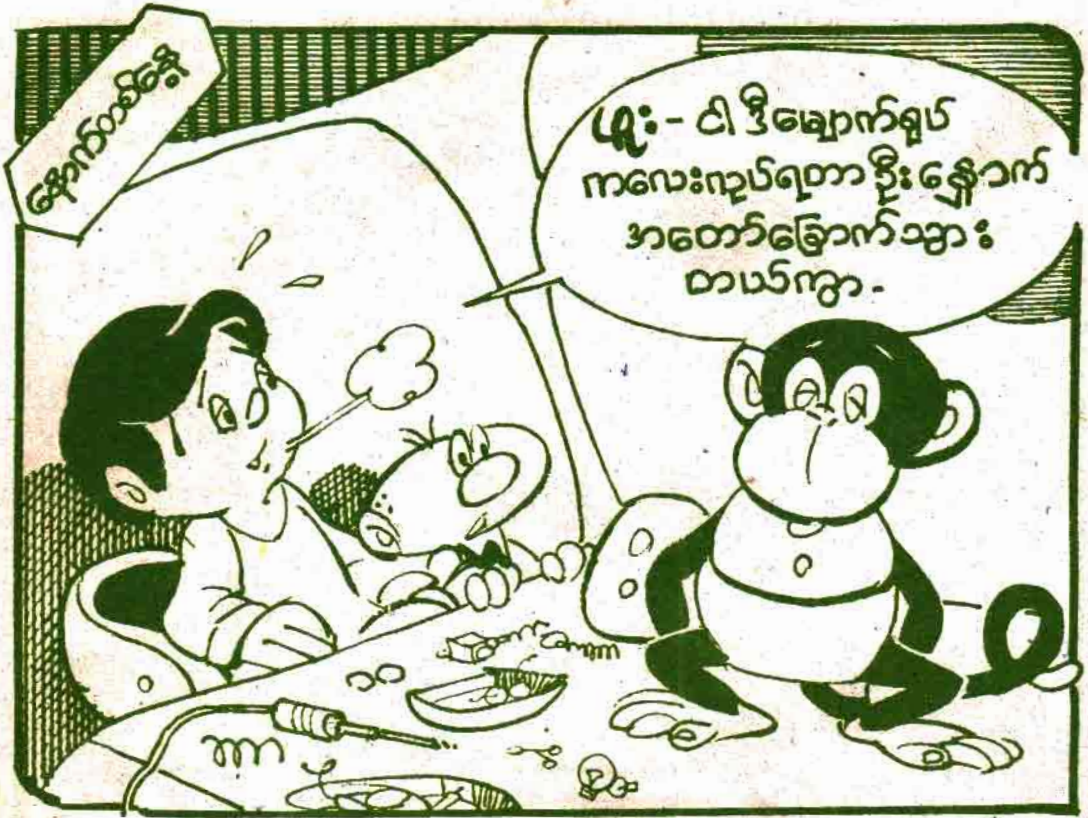

ဟိုကျောက်ခွက်ကြီး
ထဲကဆွဲငင်ယူသွားတယ်
ထင်တာပါပဲရှင်...

အင်း -
 ဒီကိစ္စကို
 ငါလက်ပို့ကိစ္စအဖြစ်
 နေလို့မဖြစ်ဘူး

ဒါဟာ
 မုဆိုးတစ်ဦးဦးက
 သိပ္ပံကိရိယာလေစုတ်
 စက်တစ်မျိုးကိုသုံးပြီး
 တောကောင်လေး
 တွေကိုဖမ်းနေ
 တာပဲ -

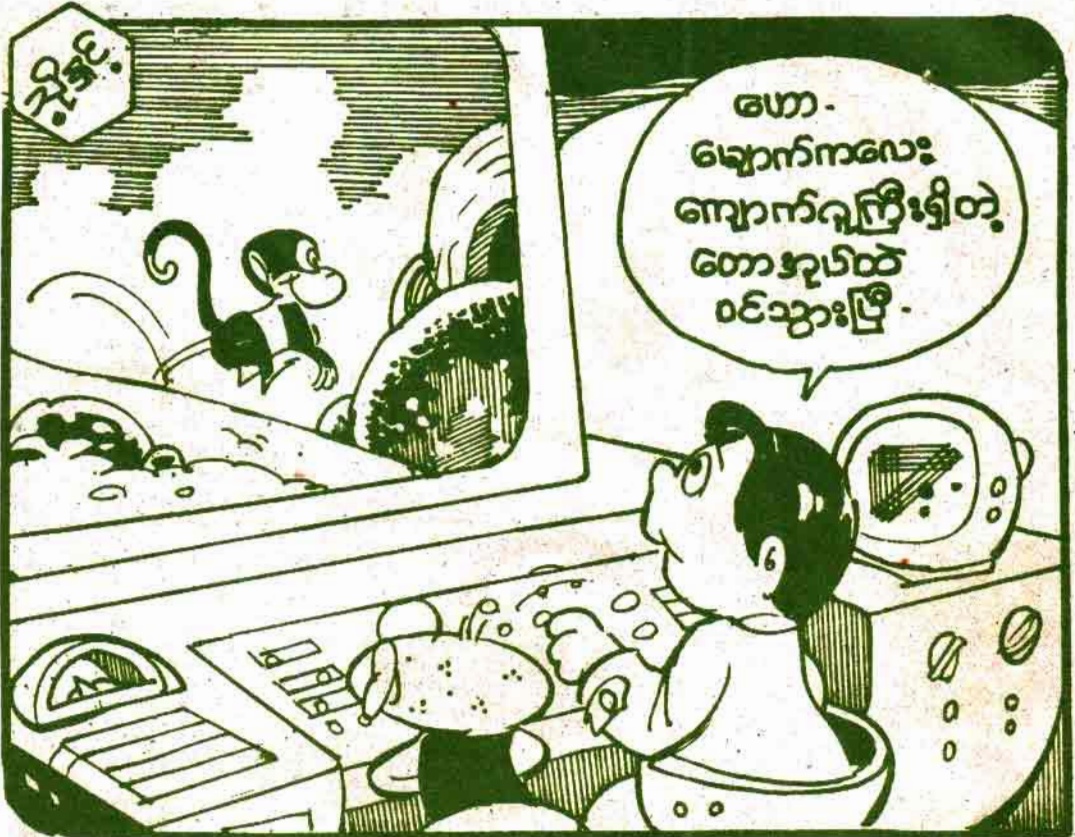
ဆောင်ရွက်ခဲ့

မူ - ငါ ဒီဆောက်ရွပ်
ကလေးကုတ်ရတာ ဦးနှောက်
အတော်ခြောက်သွား
တယ်ကွာ -

၂၇ - မောင်တီထွင်
ဆောက်ရွပ်ကလေးက
တကယ်ဆောက်အတိုင်း
ပါပဲလား .

ဒါပေမယ့်
သူ့လှုပ်ရှားမှုအားကိုး
ကိုင်တော့ ဝိုက်ထိန်းချုပ်
သွားရမှာ -

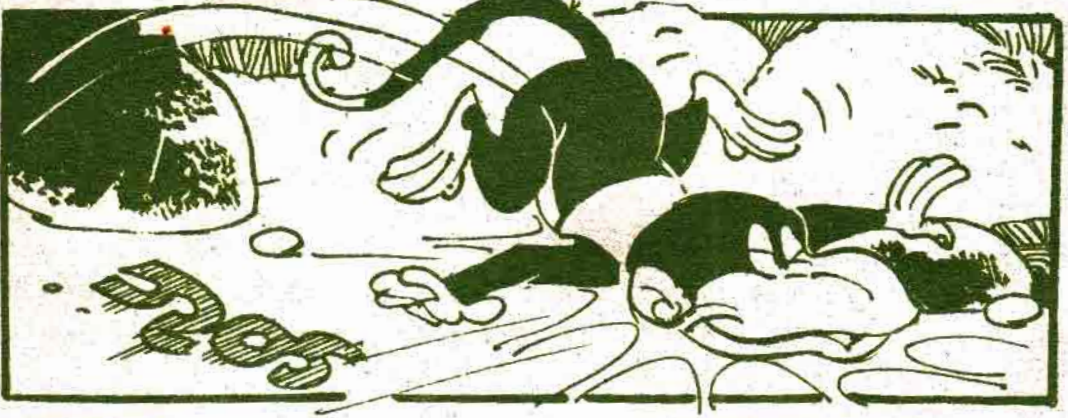

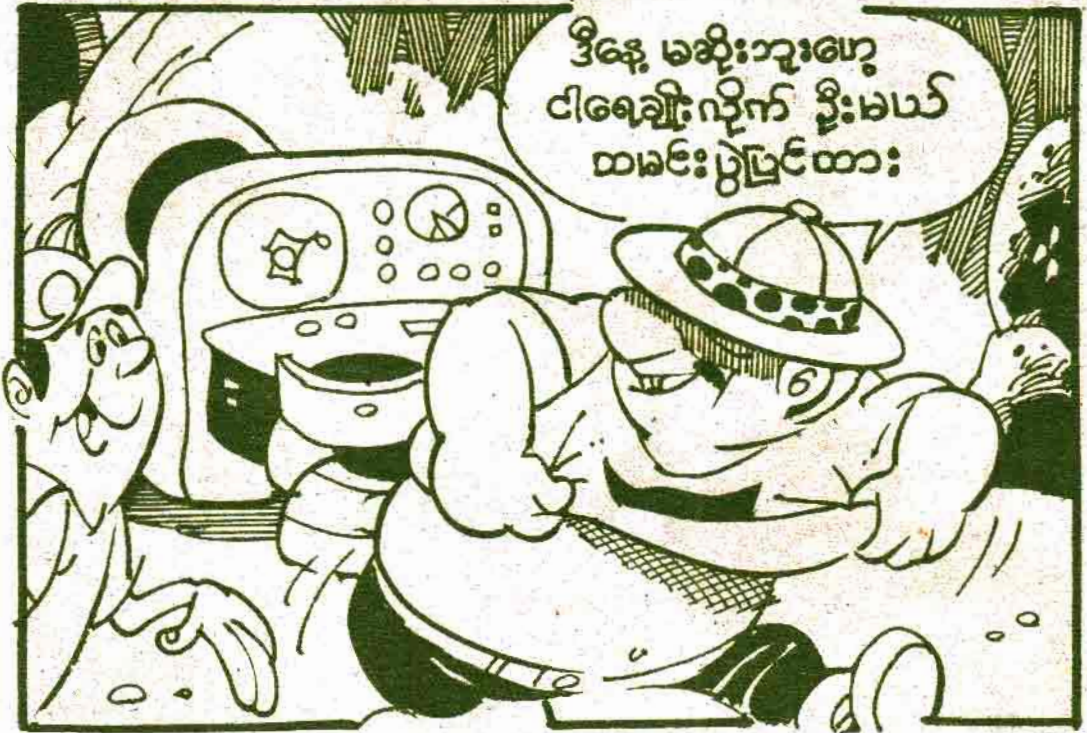
ဟေ -
 ချောက်ကလေး
 ကျောက်ဂူကြီးရှိတဲ့
 တောအုပ်ထဲ
 ဝင်သွားပြီ -

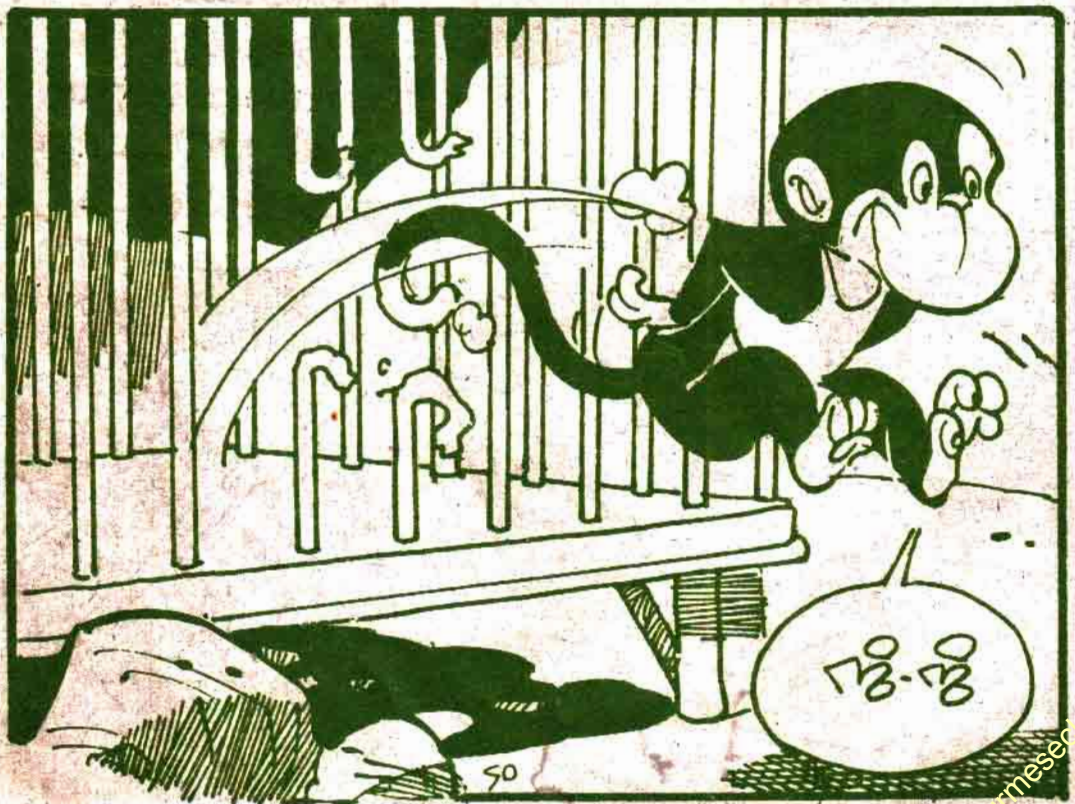
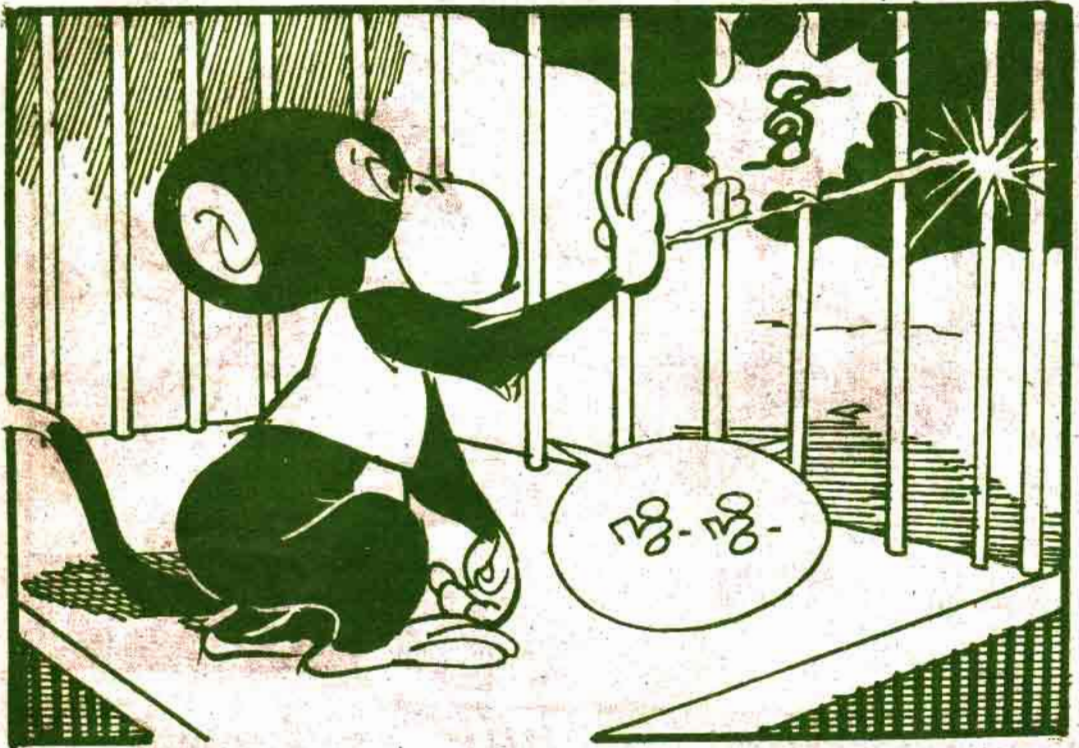

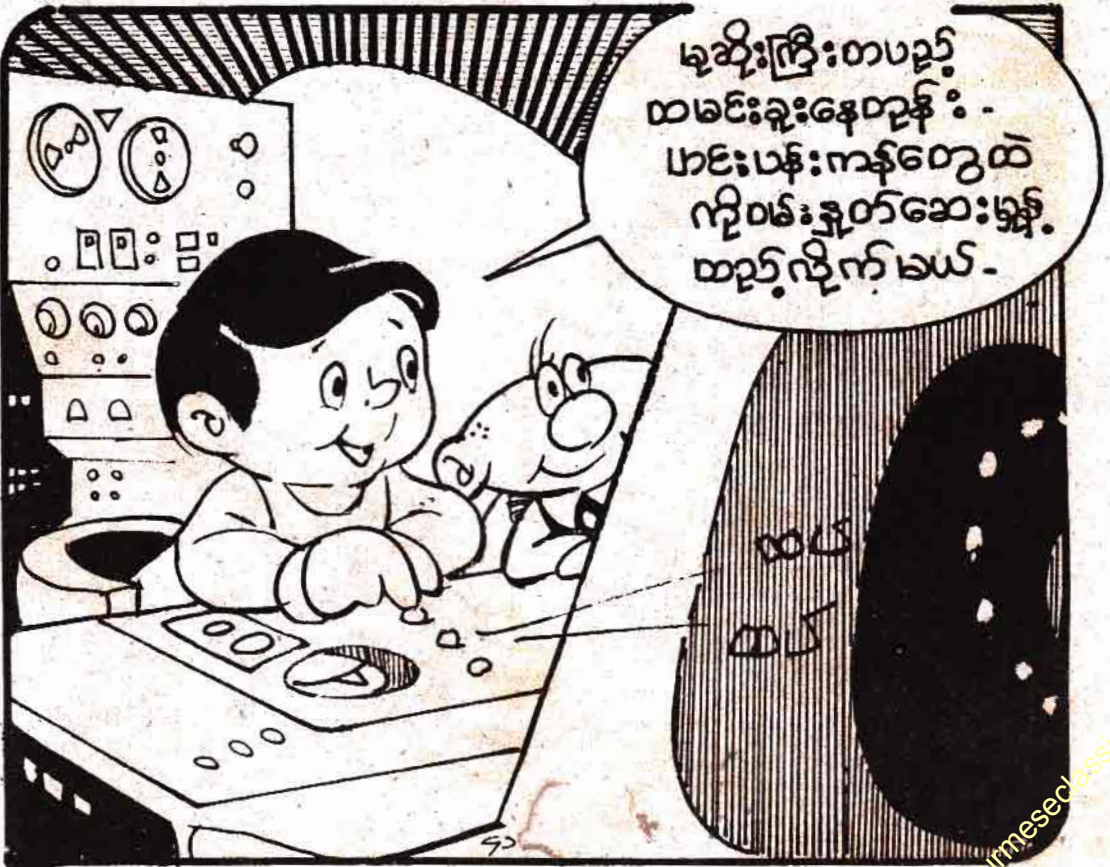
ဟေ -
 ကျောက်ဂူထဲက
 ငှက်ဖျော့သီးတွေကျ
 လာပြီဟေ့ -

မင်းခင်
 ဝေဗျ

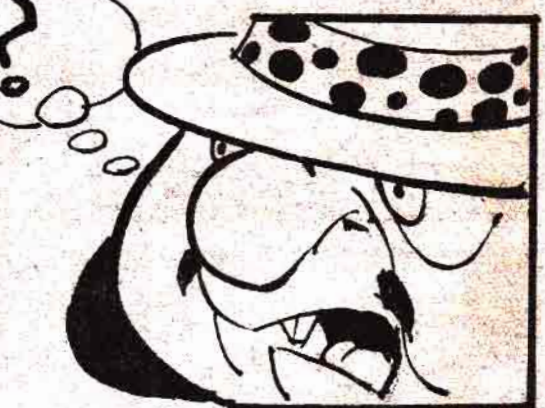

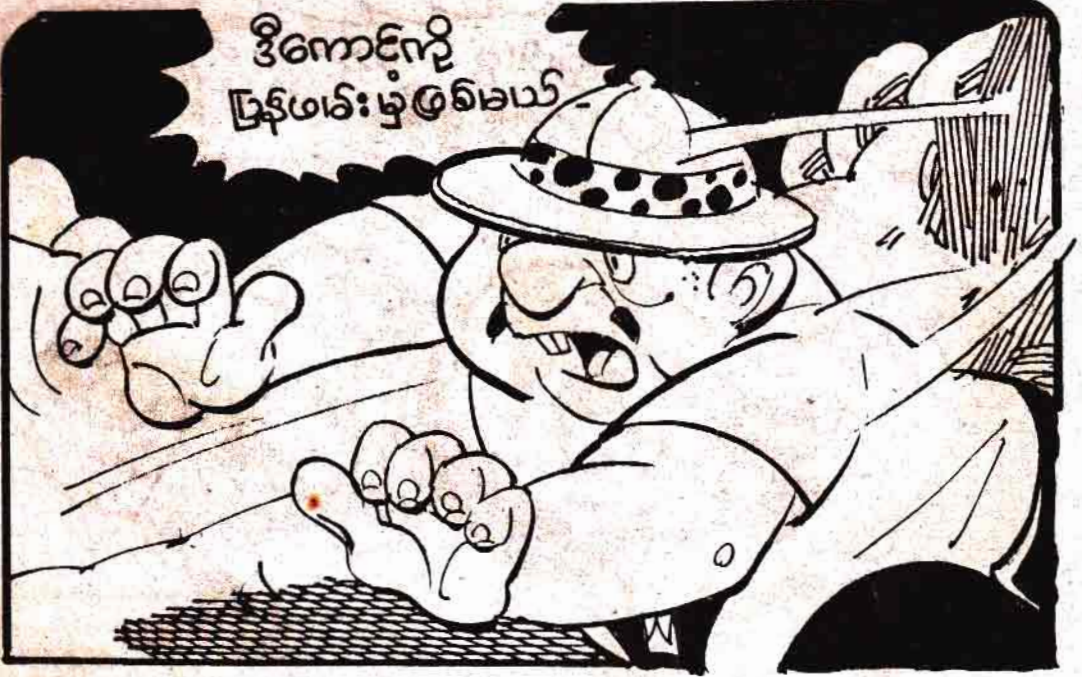

မုဆိုးကြီးတပည့်
 ထမင်းခူးနေတုန်း -
 ပာဗန်းကန်တွေထဲ
 ကျိဝမ်းနှုတ်ဆေးဖွန့်
 ထည့်ကျိက်မယ်။

ဒီကောင်ကို
ပြန်ဖမ်းမှ့ဖမ်းမယ်

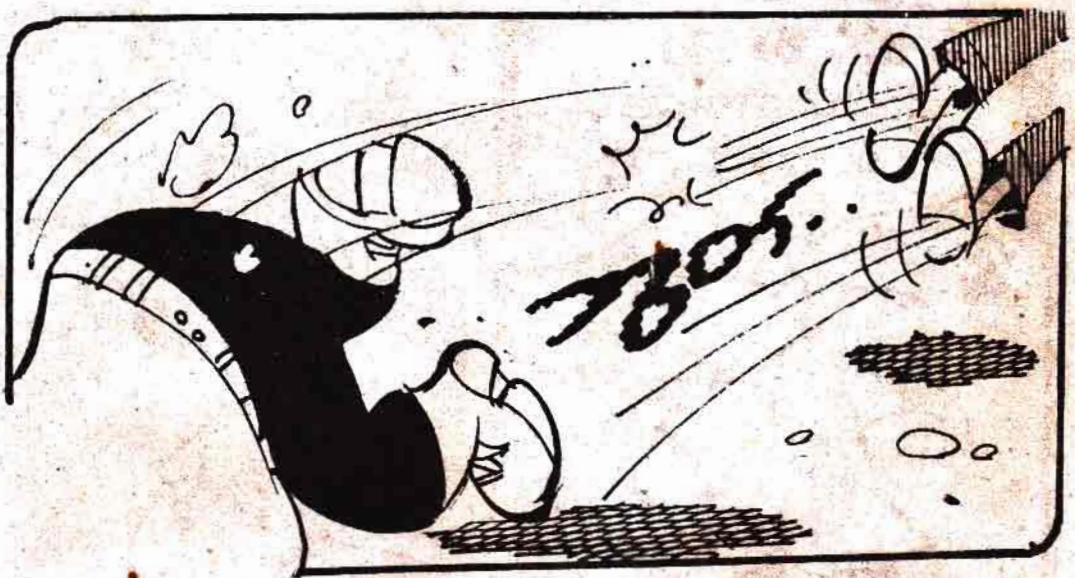
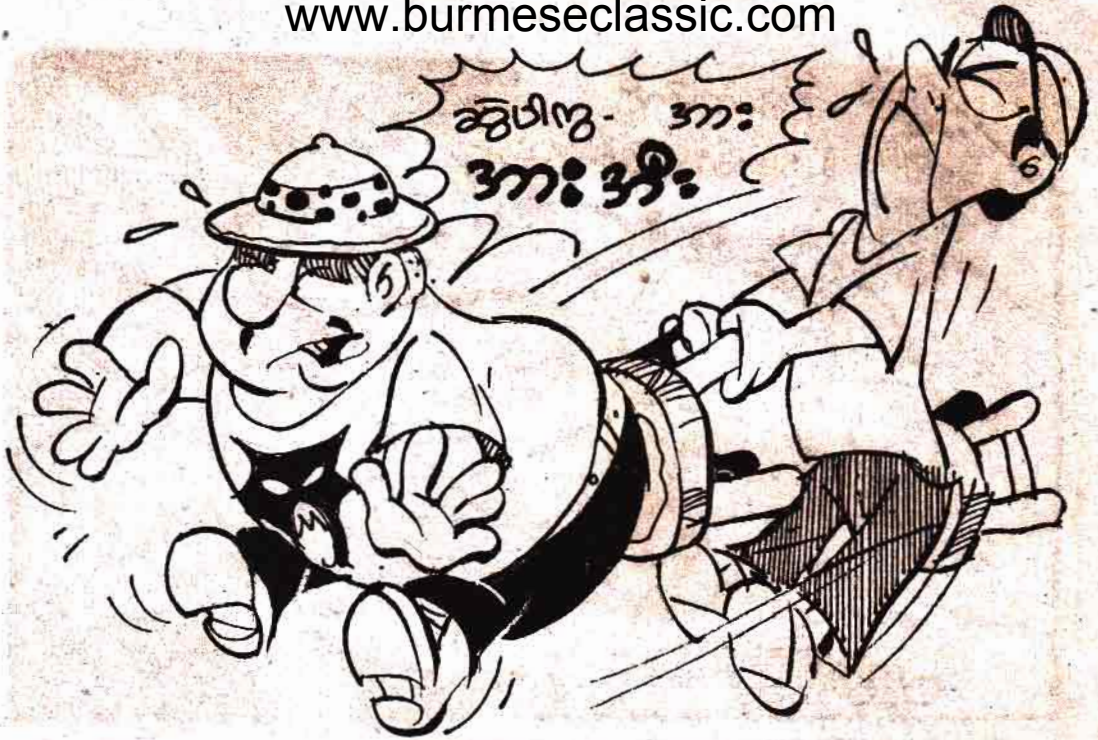

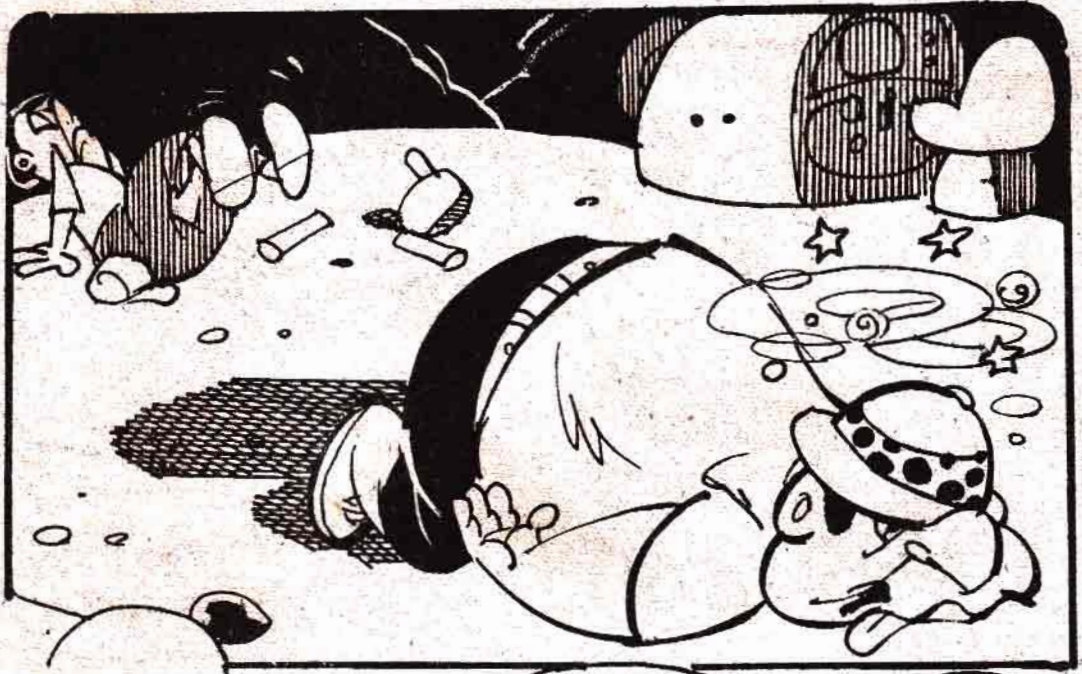
အို-အို-အို
ငါ့တင်ပါးနဲ့ကုလားထိုင်
ကပ်နေပြီ...

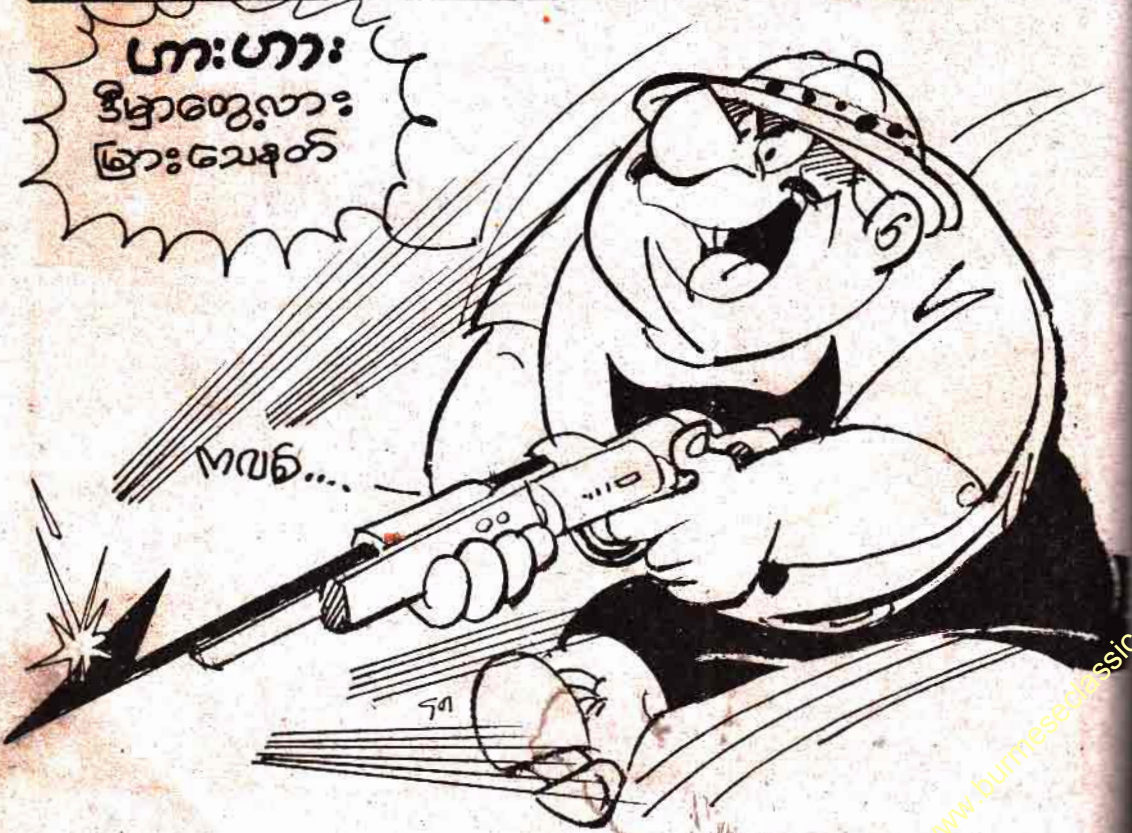
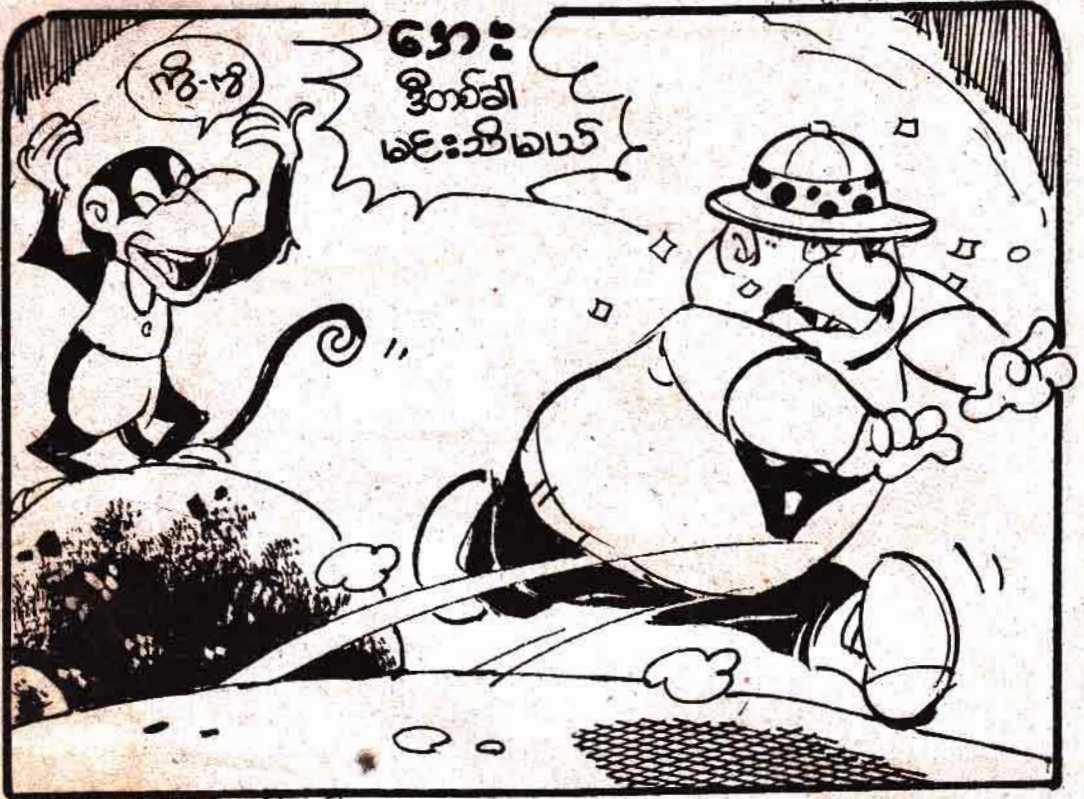

ကျွန်တော်ကညး
ဒီအတိုင်းပဲဆရာ-

အား -
ပိုက်နာလာပြီဗျ -

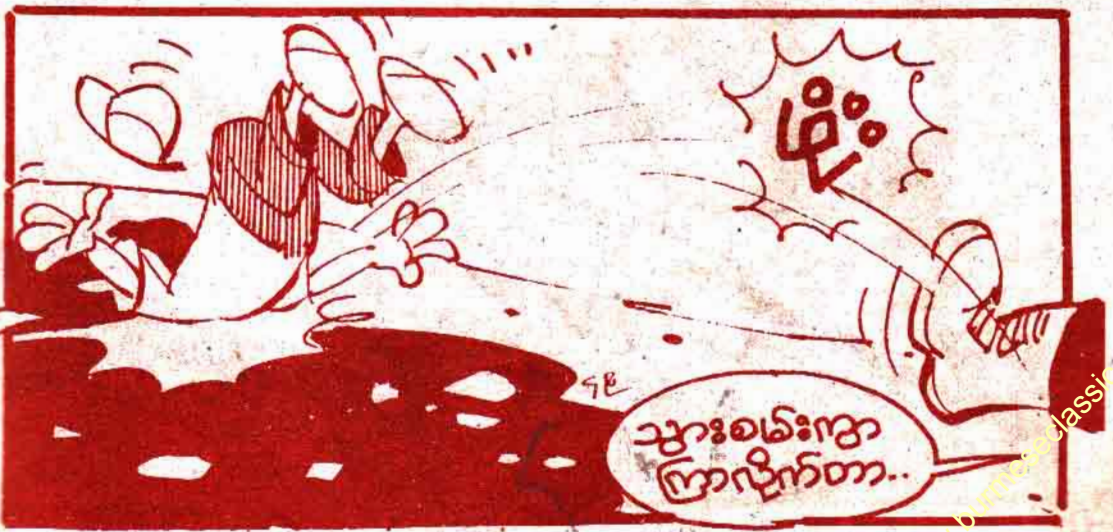
ဝိ...
ဝမ...

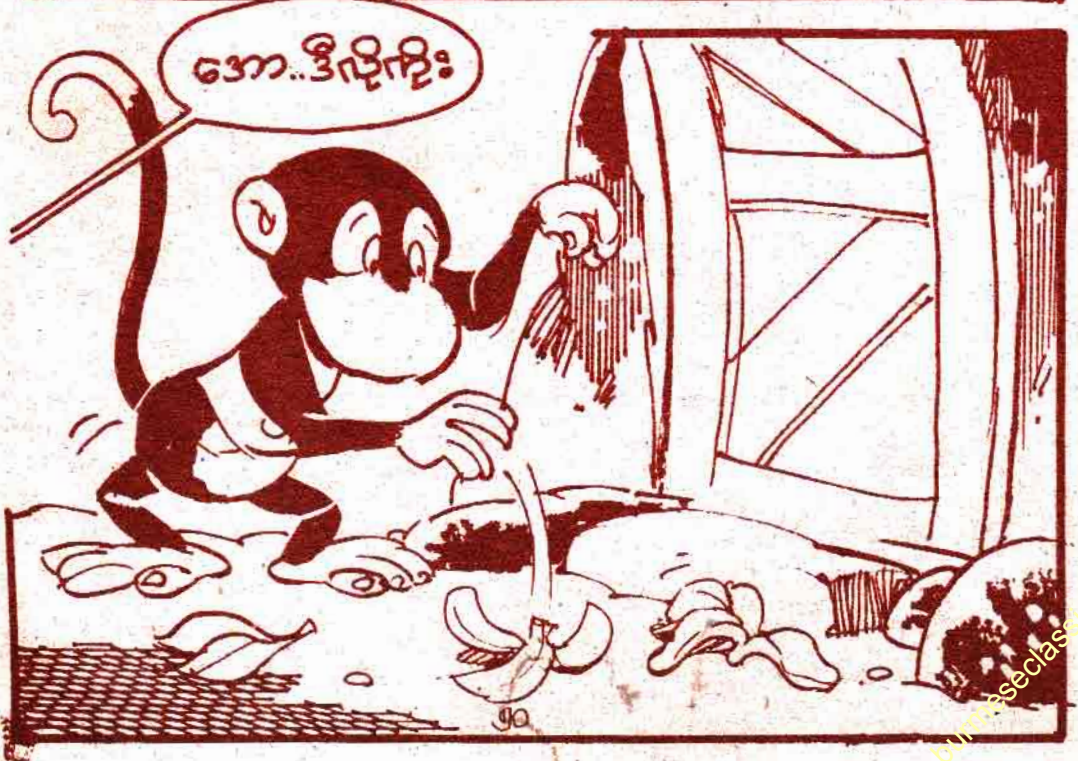
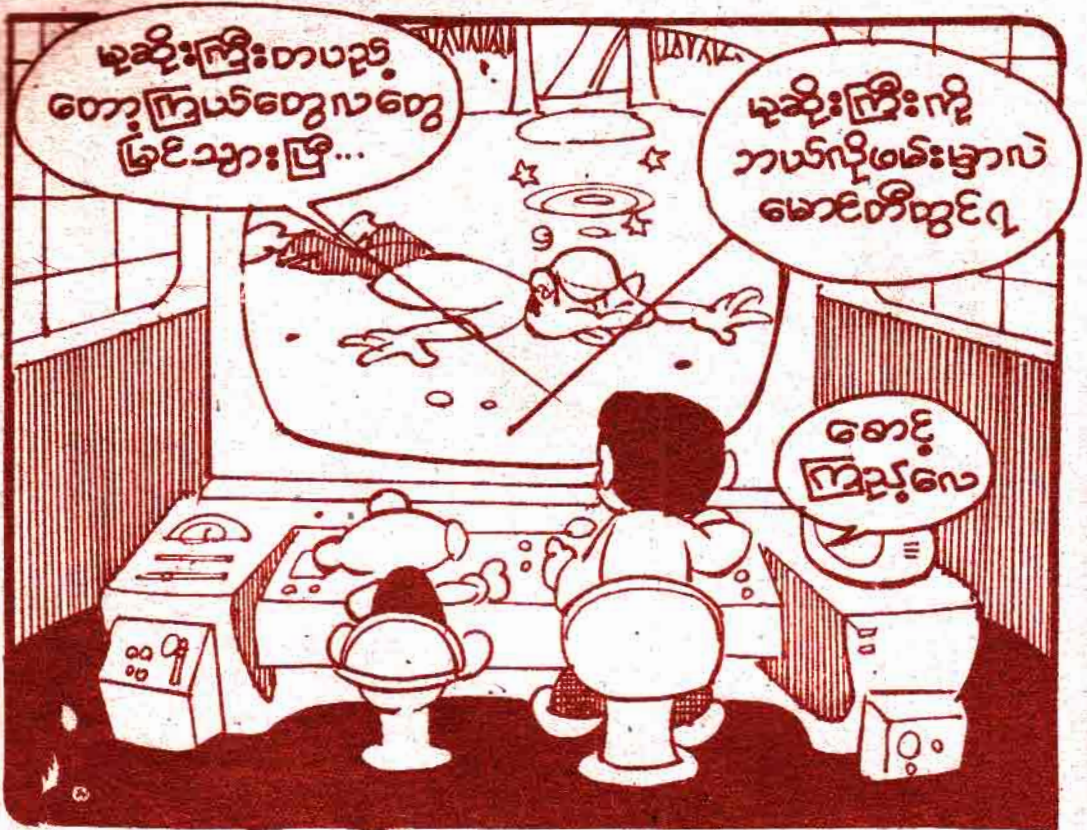
ဟေ့..
အထက်ဘယ်သူ
လဲကွ-ငါ့ပိုက်
နာပြီ..

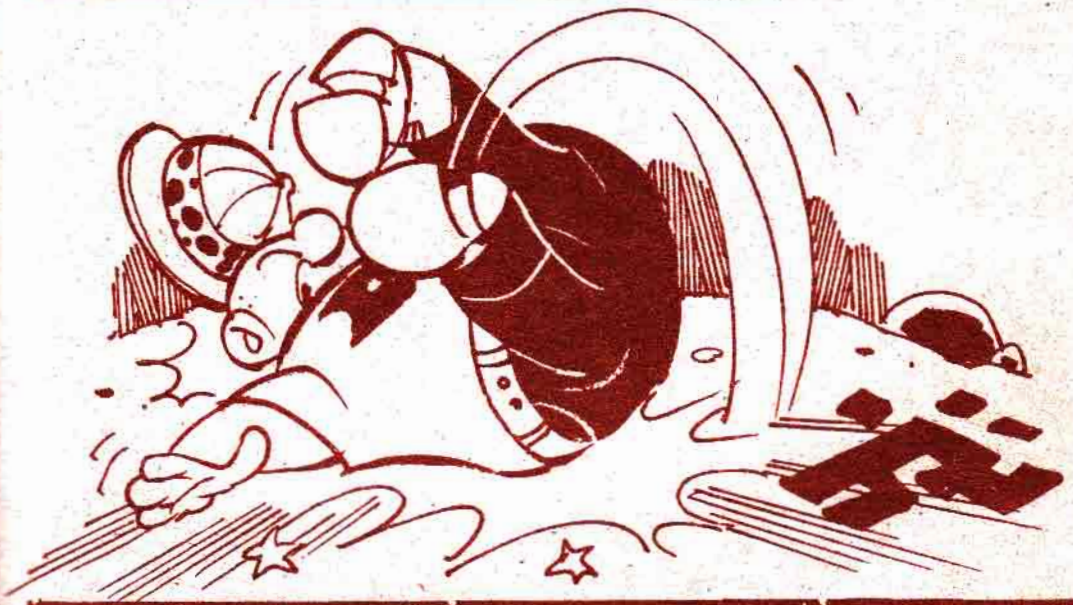
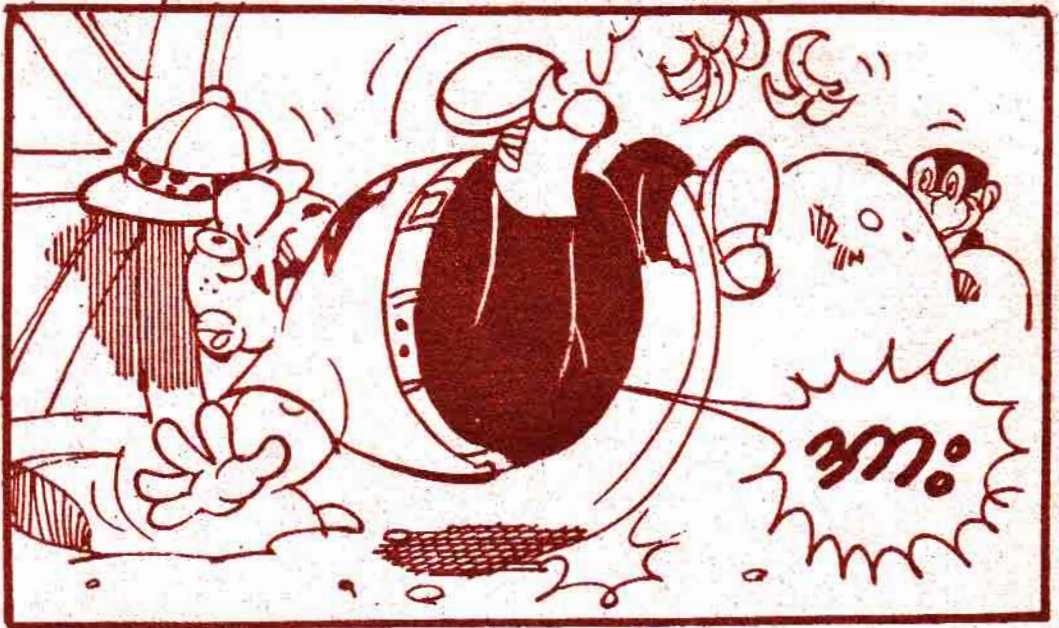
ကွန်တော်
ပါဆရာ-နေပါ ဦး
ခဏလေး..

ဒုံး
ဒုံး
ဒုံး

သွားစမ်းကွ
ပြာပိုက်တာ..

မေ့ချောနေသော မုဆိုးကြီး
 နှင့် သူ့တပည့်အား မော်တော်ထွင်
 နှင့် တိရစ္ဆာန်ငယ်ကလေး
 များသည်။ မီးပုံးမျှဖြင့်
 တင်လွှတ်လိုက်
 ဂေဓတည်း။ ။

ကိုယ်-စိတ် ငြိမ်းအေးပါစေ။
 | ကာတွန်း သစ်ထွက်ား |

ကလေးနား အကကလေး

စေတနာ၏

ကောင်းကျိုး

တစ်ခါတုန်းကနန္ဒသူရ
 ဘုရင်ကြီးသည်သူပုန်များကို
 နှိမ်နင်းရာ-

သူပုန်အင်အားများ၍ဘုရင်ကြီး၏စစ်တပ်
 ရှုံးနိမ့်သွားရာ-တပ်များကစဥ့်ကလျား
 ဖြစ်သွားလေ၏-

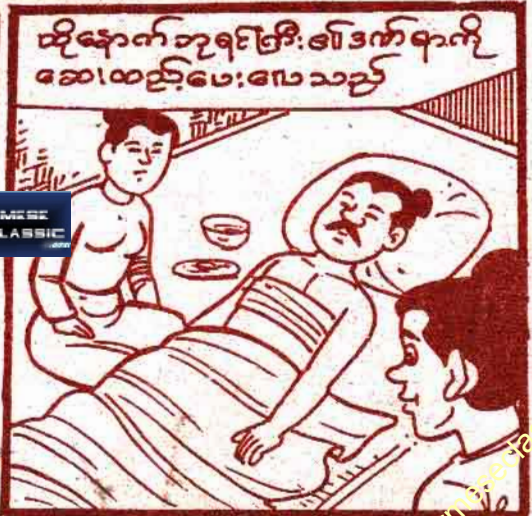
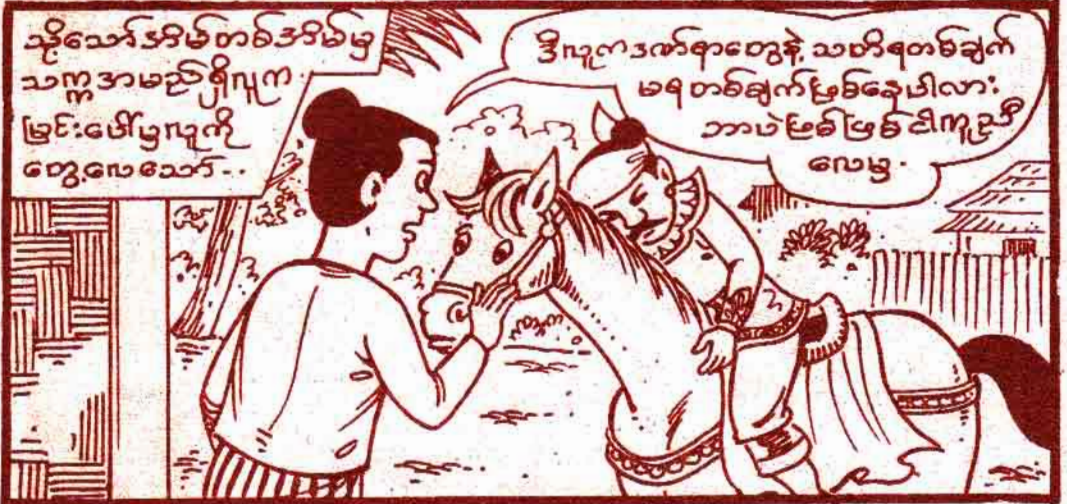
ဘုရင်ကြီးမှာလည်းသူ၏
 တပ်နှင့်တကွတပြားဖြစ်
 က-တစ်ဦးတည်းထွက်
 ပြေးလာရလေသည်-

ဘုရင်ကြီးသည်အင်အားများ
 ရထားသဖြင့်မြင်းပေါ်
 မြိန်၍ပါလာ၏-

ရွာတစ်ရွာထဲဝင်သွားရာ-
 ရွာသားများမှာကြောက်လန့်၍
 အိမ်ပေါ်တက်ပြေးပြေးလေသည်

ဘုရင်ကြီးလားလူကောင်း
 ကား မသိဘူး-ပြေး
 ပြေးလော့

BURMESE CLASSIC

ဘုရင်ကြီးသည်နန်းဝေဟ်သို့ဖြန်ရောက်
ပြီးတစ်အင်အားပြည်ကားသုပုဒ်ကို
ဖြန်တိုက်ရာအောင်မြင်သွားလေသည်။

ဘုရင်ကြီးမှာဘုရင်ကိုကူညီသောရွာသား
သတ္တအားအာပုဒ်တွေချင်နေ၏။

နိန္ဒာခံရပြီးနောက်ရွာသား
သတ္တပေါ်မလာ။

တစ်နေ့ထိုရွာသားတို့မတ်နား
ရောက်ရှိသွားပြီး။

အိုးဂုဗ်ငန်း အကြီး
အာကမ္ဘာအခက်ပြု
ပေတော့၏။

ဆင်ဖြူတော်ရေချိုးဖို့အိုးဂုဗ်ခိုင်းတာ
မဖြစ်နိုင်တဲ့ကိစ္စပဲ ဆင်ကအိုးထဲမြေချတာနဲ့
အိုးကွဲသွားမှာ။

ဒီကိစ္စကျွန်တော်
ပြောပါမယ်ဆရာ

မောင်ပုလဲသည်နေပြည်တော်
သို့ သွားကာ မြင်းစီးကြီးကို
တွေ့လိုသည်ဟု ပြောလိုက်
သည်နှင့် တံခါးမှူးက ဘုရင်
ကြီးဆီပို့ပေးလေ၏။

ထိုအခါ ကျမှ မောင်ပုလဲသမား သူတစ်ချို့က
ကူညီခဲ့ဘူးသူသည် ဘုရင်ကြီး မြင်းသိမ်း
တော့၏။

အခုမှပေါ်လာတော့တယ်
ဘာများ ပျောက်တင်ဆွဲလိုက်

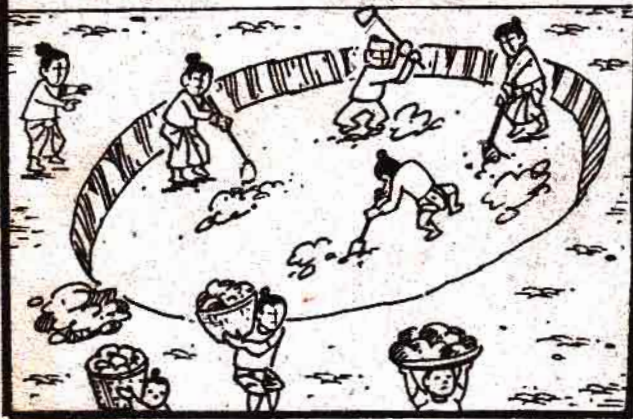

မှန်လှပါ ဆင်ဖြူတော်ရေချိုးရန် အိုး
ဂုဗ်မည်ဆိုပါက အသင်မင်းကြီး၏
ငယ်ျားတော်တွင် ဂုဗ်မှ ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်
ဘုရား။

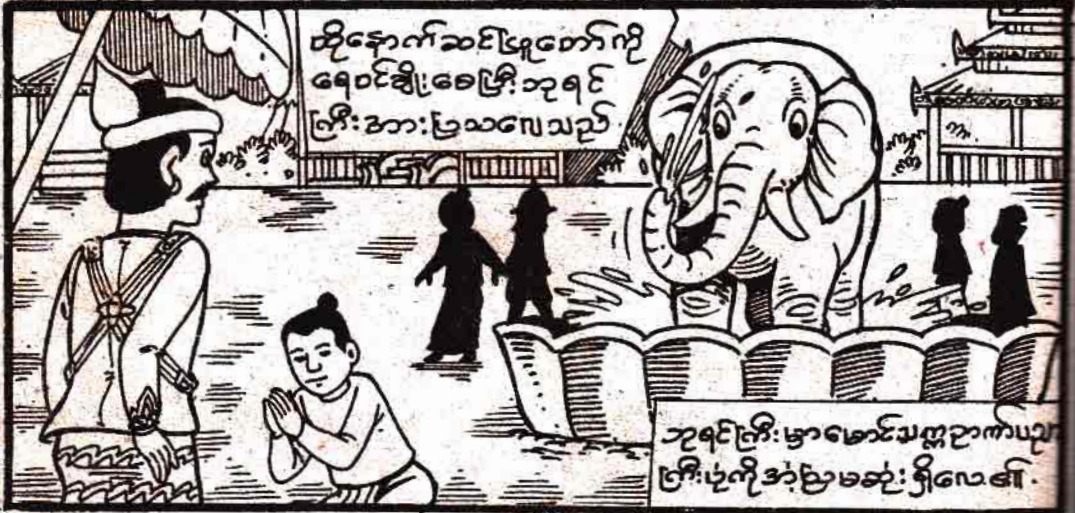

ဒီဆိုလည်း
ငယ်ျားတော်
ထဲမှာ ဂုဗ်ပေ

ဆင်ဝင်၍ ရေချိုးနိုင်ရန် သေတ္တာကြီးဖြင့် ဖြောင့်အကျယ် အဝန်းကို တူးဖော်ကြ၏။ ထိုနောက်

ဆင်ပုခင်းကျော်၍ ဝင်နိုင်ရန် ဂေဟက်မည် အမြင့်ရှိအိုး နှုတ်ခမ်းဘောင်ကို ပြုလုပ်သည်။

ထိုနောက် ဆင်ပြုစေတော်မူ၍ ရေဝင်ချိုးစေပြီး ဘုရင် ငြီးအားပြသပေသည်။

ဘုရင်ငြီး မြှာမောင်သတ္တဉာဏ်ပညာ ငြီးပုံကို အံ့ဩမဆုံး ရှိပေ၏။

သင်ကား နန္ဒရောက်သူကို ကျညီ တတ်သော ဓမ္မတနာဇကင်း ဂျည်း ရှိ၏။ ဉာဏ်ပညာ ဂျည်း ငြီးပေ၏ သင့်ကို ငါ ချမ်းသာစွာ မြှောက်စားပေအံ့။

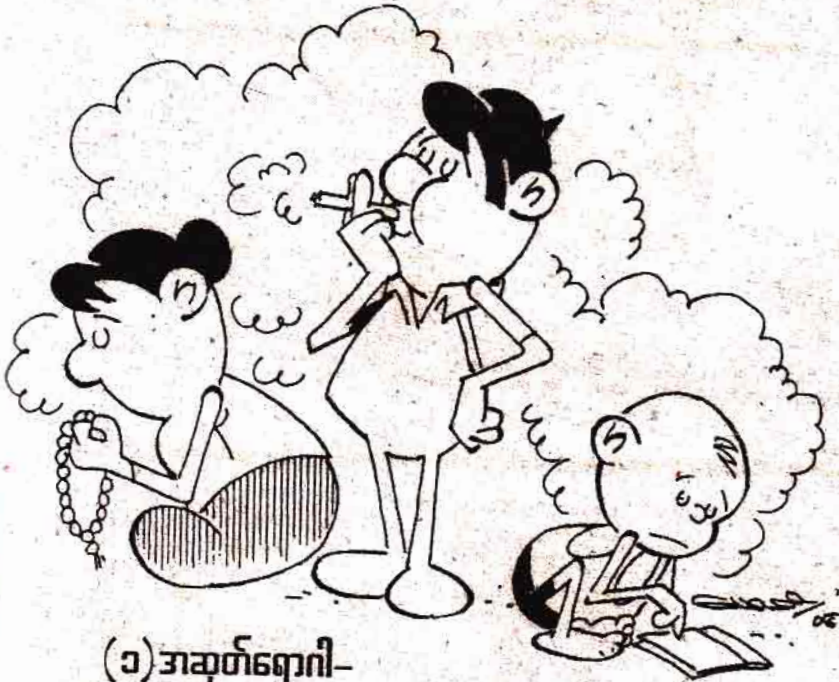

ဘုရင်ငြီးသည် မောင်သတ္တဉာဏ် ပညာရှိအမတ် ခန့်အပ်ကာ ရွှေငွေ

ပျက်ဆောင်ဆု များ ဇွာချီးမြှင့် ပျက်ပေသတည်း

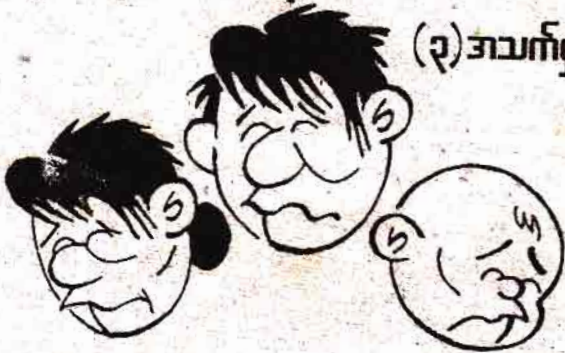
ဆေးပိပေးတာကြောင့်လည်း-

(၁) အဆုတ်ရောဂါ-

(၂) အဆုတ်ကင်ဆာရောဂါ

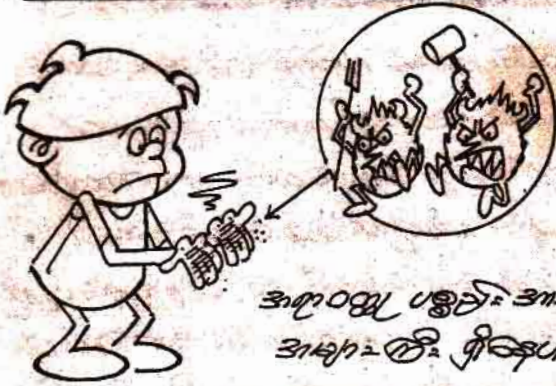
(၃) အသက်ရှူလမ်းကြောင်းဆိုင်ရာ ရောဂါများ-

ကျန်းမာရေးကို

ဆွဲပွားစွာထိန်းသိမ်းပါရအောင်။

ကျန်းမာသန့်ရှင်းဖို့ပျက်ကြီးပေးပြောဖို့

ပျက်ကြီးပေးကြည့်ရအောင်။
 ချက်ပြုတ် ငါ့အတွက်ပေးပါ။
 အစားအသောက် ကြီးပေးပါ။

အစားအသောက် ကြီးပေးပါ။

အစားအသောက် ကြီးပေးပါ။
 အစားအသောက် ကြီးပေးပါ။

အစားအသောက် ကြီးပေးပါ။
 အစားအသောက် ကြီးပေးပါ။
 အစားအသောက် ကြီးပေးပါ။

အစားအသောက် ကြီးပေးပါ။
 အစားအသောက် ကြီးပေးပါ။
 အစားအသောက် ကြီးပေးပါ။

အစားအသောက် ကြီးပေးပါ။
 အစားအသောက် ကြီးပေးပါ။
 အစားအသောက် ကြီးပေးပါ။

အဲဒီအစားအသောက် ကြီးပေးပါ။ ကြီးပေးပါ။ ကြီးပေးပါ။
 ကြီးပေးပါ။ ကြီးပေးပါ။ ကြီးပေးပါ။ ကြီးပေးပါ။ ကြီးပေးပါ။
 ကြီးပေးပါ။ ကြီးပေးပါ။ ကြီးပေးပါ။ ကြီးပေးပါ။ ကြီးပေးပါ။
 ကြီးပေးပါ။ ကြီးပေးပါ။ ကြီးပေးပါ။ ကြီးပေးပါ။ ကြီးပေးပါ။

အစားအသောက် ကြီးပေးပါ။ ကြီးပေးပါ။ ကြီးပေးပါ။
 ကြီးပေးပါ။ ကြီးပေးပါ။ ကြီးပေးပါ။ ကြီးပေးပါ။ ကြီးပေးပါ။
 ကြီးပေးပါ။ ကြီးပေးပါ။ ကြီးပေးပါ။ ကြီးပေးပါ။ ကြီးပေးပါ။

ကျန်းမာသန့်ရှင်းဖို့ပျက်ကြီးပေးပြောပါ

သွေးကျန်းစာရေး

၁၉၅၅ ခုနှစ်

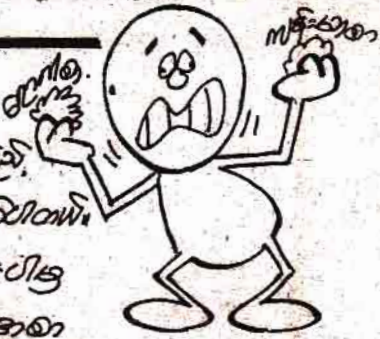
ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံး ကျန်းမာဖို့အတွက်
ပါးစပ်က အရေးပါပေမည်။

ကျွေးမွေးဖို့နဲ့ ကျန်းမာဖို့ နှစ်ခုလုံးအတွက်
ပါးစပ်က ပျက်စီးဆင်းရဲပေးပါသည်။

အဲဒီပါးစပ်ဝယ်မှာ သွေး ကျန်းစာရေး

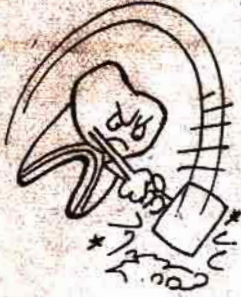
ခန္ဓာကိုယ်ထဲ ကျန်းမာဖို့ အားပေးပေး

ခွန်အားရှိစေဖို့ အထောက်အကူဖြစ်ပါသည်။

သွေး ကျန်းစာရေးပါ

ပါးစပ်ဝယ်မှာ အစာ

ကျွေးမွေး ကျန်းမာရေးအတွက် ပါးစပ်ထဲ ကျွေးမွေးပါ။

အစာတွေကို အစာအိမ်က ကျွေးမွေးနိုင်ဖို့ဖြစ်ပါသည်။

ဒီတော့ သွေး ကျန်းစာရေး ကျန်းမာစာရေး ဝယ်ယူပါ။

ခန္ဓာကိုယ်ထဲ တစ်ခုလုံး ကျန်းမာဖို့ ခွန်အား ညှစ်အား

စွမ်းအားတွေ ရှိလာဖို့ဖြစ်ပါသည်။

ဒီတော့ သွေး ကျန်းစာရေး

ဝယ်ယူပါ။

၁) အားပေးဖို့အတွက် အစာတွေ စားရမည်။

၂) အစာတွေကို ကျွေးမွေးရမည်။

၃) ညာဘက်အိမ်ကုသဖို့နဲ့

နံနက်စာ စားဖို့မှာ သွေး ကျန်းစာရေး

၄) အစာစားဖို့ထဲ အားပေးရမည်။

၅) သွေး ကျန်းစာရေး တစ်ခုလုံး

သွေး ကျန်းစာရေး ကျန်းမာစာရေး ဝယ်ယူရမည်။

မင်းသမီးလေး

စောကလျာ

တစ်ခါတစ်ရံက.. ရတနာသိမ်တိုင်းပြည် ဘုရင့်ကြီး မင်းဆိုင်နဲ့ မိဖုရားကြီး သိရဲစွနာမှာ စောကလျာ ဆိုတဲ့ သမီးတော်လေး တစ်ပါးရှိလေတယ်...

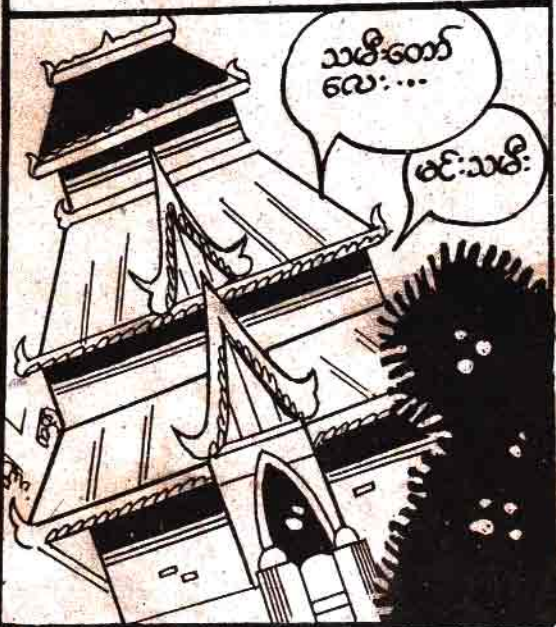
မင်းသမီးလေး စောကလျာဟာ ဘုရင်သမီးတော်လေး ဖြစ်တဲ့အပြင်...
ရုပ်ဂုဏ်ကလည်း အလွန်ချော့ချောလွန်းလို့ နန်းတော်တစ်ခုလုံးမှာ သူ့လို
ချစ်ခင်တဲ့သူတွေပေါ်မှာ တာပေါ့....

သမီးတော်လေး
စောကလျာ အလှကတော့
ပြိုင်စွာပဲဟေ့....

နန်းတော်မှာ ရှိတဲ့ သူတွေအားလုံးက
မင်းသမီးလေး စောကလျာကို ဖူးဖူး
မှတ်ထားကြတယ်....

စောကလျာဟာ လှသထက် ပိုမူ
စင်လွန်းလို့ အချိန်ရှိသမျှ အလှပဲ
ပြင်နေတော့တယ်....

သမီးတော်
လေး....
မင်းသမီး

စောကယျဟာ မိန်းကလေးတွေတပ်အုပ်တဲ့ ပညာစုပွဲတွေကိုလည်း
မလေ့လာ... စာပေပညာလည်း မသင်ကြားဘူး... ငွေဖို့တစ်ခုတည်းကိုပဲဘဲ
စဉ်းစားနေတယ်....

အရှင် သမီး... နန်းတော်နဲ့ မင်းမင်း
 မှာရှိတဲ့ တောအုပ်တစ်ခုအတွင်း
 မှာတော့ အဘွားအို တစ်ဦးရှိပါ
 တယ်...

သူက.. ဂုဏ်သိမ်းသူတွေကို
 သူ့အတတ်ပညာနဲ့ မင်းမှတ်ထား
 တဲ့ လျှပ်ဆွဲကို ဆင်ခြင်လိုက်ရင်
 ဖြစ်လာမှာ... မေ့မိတတ်ခြင်းမှာ...

ပြိုင်စံရာ အလှကို
 မှီခိုနိုင်ကြတယ်လို့
 တောကြားမိပါတယ်...

ဟင်... တစ်ကယ်ပဲ
 လား... ဝမ်းသာလို့
 တာ...

ငါသာ... အဲဒီအဘွားအို
 နဲ့တွေ့လိုက်ရင်တော့
 ငါ့အလှဟာ... ပြိုင်စံရာ
 ပဲ...

တစ်နေ့မှာတော့ ဘောကလျာဟာ... အလိန်တောင်ကိုခေါ်ပြီး နှင်းတောင်ထဲကနေ
မြို့ပြင်တောအုပ်ဆီကို တိတ်တဆိတ် ထွက်လာခဲ့တယ်....

ခရီးအတော်သွားပြီလောက်....

အထန်တောကြီး
မရောက်နိုင်သေးဘူး
လား....

ရှေးနားဆိုရောက်
လောက်ပါပြီအရှင်သမီး

ဟော.. ဟိုရှေးကတဲ
လေးဟာ အဘွားအို
နဲတဲ နဲရာပါ...

စောကလျာတာ..ထံကောင်းစွာနဲ့ပဲ
အဘွား အနိနဲ့တွေ့တော့....

အို..အဘွား...ကျွန်မလို
အဘွားရဲ့ အစွမ်းနဲ့ ငွေပလာ
အောင် လုပ်ပေး..နိုင်တဲ့နည်း
လမ်းကောင်းရှိရင် ခြောက်
ပါလား....

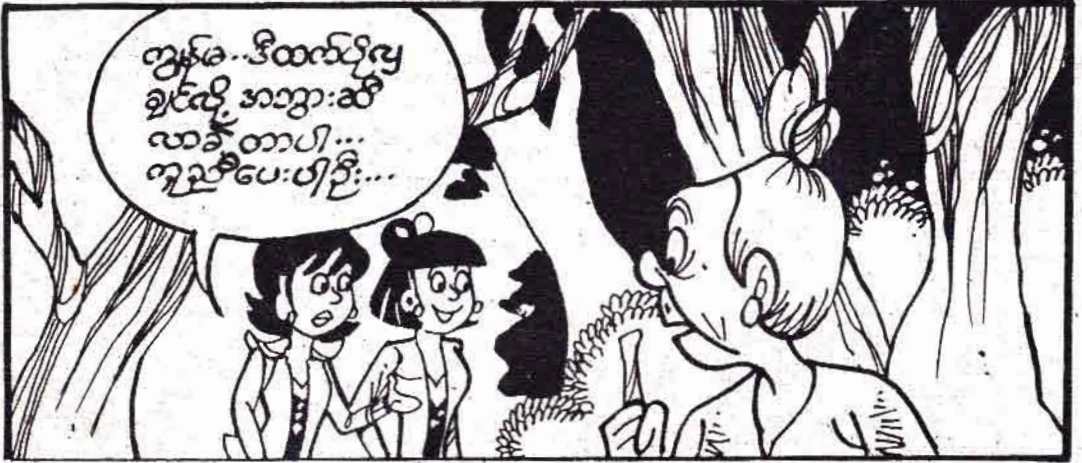
ဟင်.. ဒါဖြည့်ရှင်
မင်းကြီးရဲ့ သမီးတော်လေး
စောကလျာတာ..

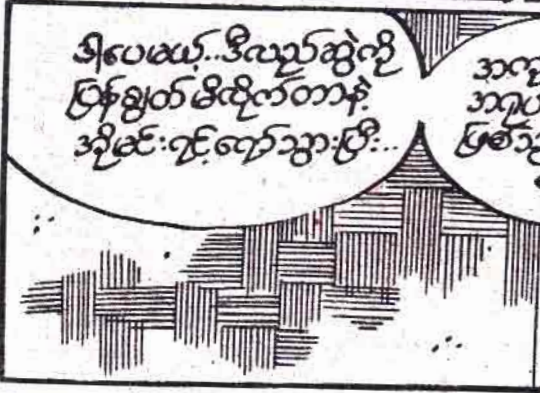
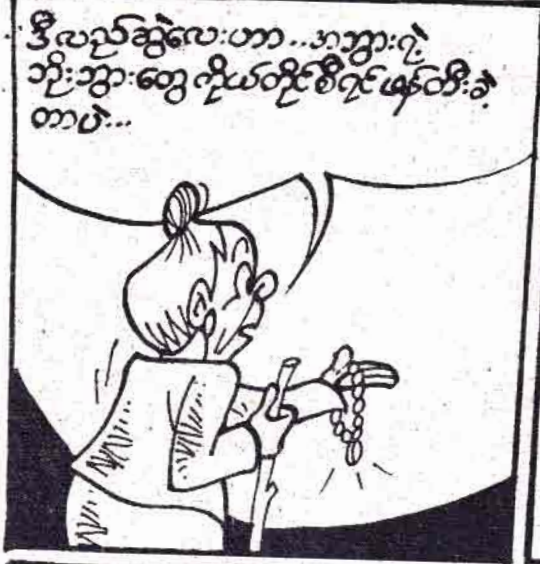
သူ့ အလျာတာ...နန်းတွင်းသူ
တွေ့မြောက်တာထက် ပိုလျှော့
တာပါလား....

သမီးတော်လေး
ဆင်တာ ငွေဖြိုးသားပါပဲ
ဒီထက်ပိုပြီး ငွေဖြိုး
မထိုအပ်ပါဘူး....

ဒီနေ့ တစ်ခွဲမှာ အပျဆုံး
ဖြစ်ရင်တောင်ပါပြီ... အမြဲတမ်း
ပျအောင်... အမြဲတမ်း ဝတ်
ထားမှာပါ..

စောကလျာလည်း ပြောပြောဆိုဆို
အဘွား အုဆိက လည်ဆွဲလေးကို
ယူပြီး ဝတ်ဆင်လျက်တယ်....

အဘွားကို ရှေးရှေး
တင်ပါတယ်....

သမီးတော်လေး
ပြန်ဖို့ အချိန်တန်
ပါပြီ....

မင်းသမီးလေးစောကလျာနဲ့ အထိန်းတော်ကြီးတို့ဟာ အာဂျားအိုင်ကို နှစ်ဆက်ပြန်ပြီး နန်းတော်ထဲကိုပြန်လာခဲ့တော့တယ်....

စောကလျာဟာ ဖြစ်ကြောင်းလျှင်စင် မယ်တော်ကြီးကို ပြောပြလျှင်တော့....

သမီးတော်ဂုဏ်ဒီလောက်ပဲ လွန်တော့ အန္တရာယ်များလွန်း ဖြစ်တယ်....

သမီးတော်က သာမန်အရပ် သူမဟုတ်ဘူး ဘုရင်သမီးတော် ဆိုတာ သိထားမှပေါ့...

မင်းသမီးလေးကတော့ သူ့အလှ အတွက် အရမ်းဝမ်းသာနေတာပေါ့..

မင်းသမီးလေးစောကလျာ့တဲ့ အလှပဟာ အတိုင်းတိုင်း အပြည့်ပြည့်မှာရှိတဲ့
မင်းသမီးတွေအားလုံး မပျော်နိုင်အောင် ဂုဏ်သတင်း ပျံ့နှံ့သွားတော့တယ်...

စောကလျာ့တဲ့
အလှပတော့ ဒီလေးမှာ
ပြိုင်စံ့ရှားပဲနော်....

ရှေးဘဝကုသိုလ်
ပေါ့....

တစ်နေ့...

နန်းတော်ထဲက ကျောက်မှာ
ကျချိုးရတာ ငါစိတ်ထဲ မသန်
မှင်းဘူး....

နန်းမြို့တော်..မြောက်ဘက်မှာ
ရှိတဲ့ ကြံ့စည်လှိုင် အေးမြပြီး
တည်ငြိမ်သော စီးဆင်းနေတဲ့
ကျောက်စက်ကလေး..စမ်းချောင်း
လေးမှာ ကျေသွားချိုးလျက်ကိုင်
ငါ့အသားအရည်တွေ ဒီထက်
ပိုပြီး လျှော့မှာပဲ....

သမီးတော်ပေးဟာ မယ်တော်ဆီ
သွားပြီး ခွင့်တောင်းလို့ရတယ်...

ဒါ... မဖြစ်ပါဘူး သမီးတော်ရှယ်
မြို့ပြင်မှာ သမီးတော်အတွက်
အန္တရာယ်များလွန်းလှပါတယ်...

မယ်တော်ကတော့
ခွင့်မပြုနိုင်ဘူး.....

သမီးတော်ရဲ့ ခမည်းတော်
သိသွားရင်လည်း ခွင့်ပြုမှာ
မဟုတ်ဘူး.....

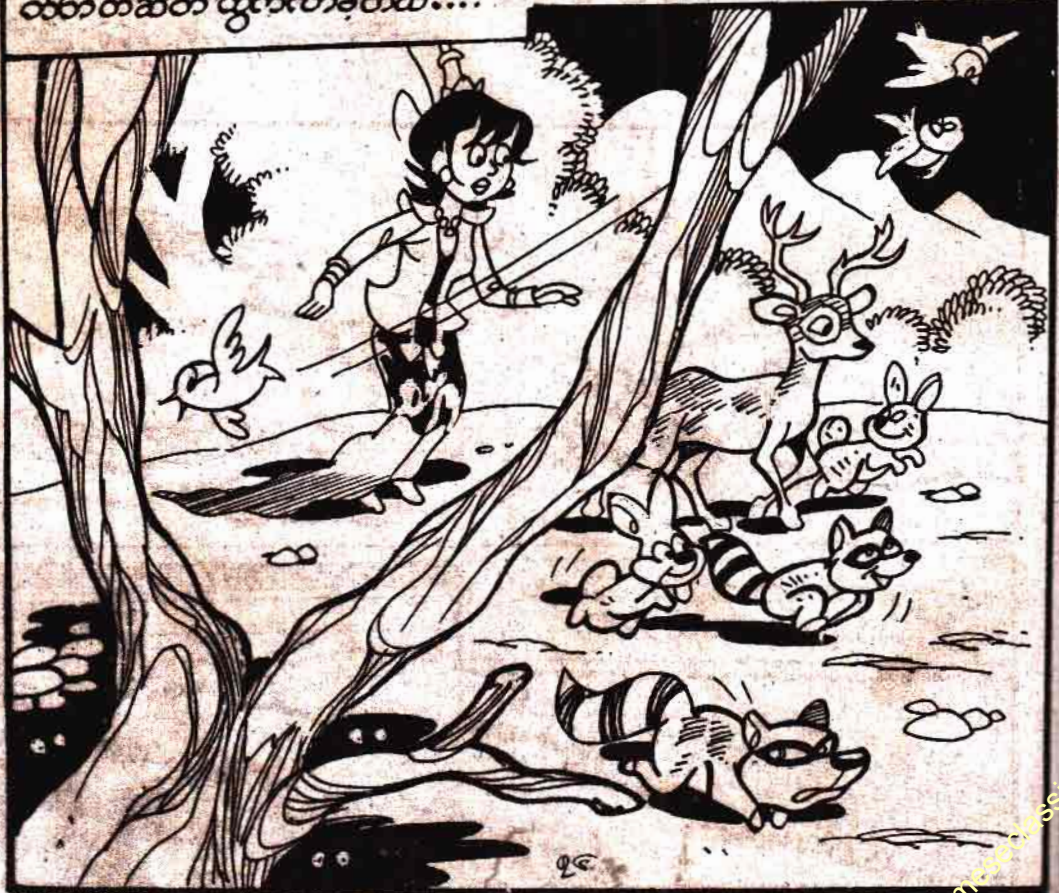
မယ်တော်ကြီးက ခွင့်မပြုတော့
သမီးတော်ပေးဟာ စိတ်ညစ်
သွားတယ်.....

ဆယ့်နှစ်တော်တော်ကလည်း မယ်တော်ကြီးရဲ့ အနိမ့်လှိုဆန်လှေငှား ဘယ်သူကမှ
မင်းသမီးလေးကို မပို့ရဲပြီတော့ဘူး.....

တစ်နေ့ မှာတော့ မင်းသမီးလေးဟာ ဘယ်သူမှ မသိအောင် နန်းတော်ထဲကနေ
ထိတ်တစ်ထိတ် ထွက်လာခဲ့တယ်....

စမ်းချောင်းလေးကိုရှောက်တော့ ဇင်းဆမီးလေးဟာ အပျော်ပျော်သွားပြီ။
တသွင်သွင်စီးဆင်းနေတဲ့ စမ်းချောင်းကလေးထဲ ဆင်းပြီး ရေချိုးလို့ကောင်းတာ...။

စမ်းချောင်းကလေးထဲမှာ ရေချိုးနေရင်း ကျောက်တုံးတစ်တုံးကိုချော့နှင်းမိပြီ။
ရေထဲကျသွားတော့တာပေါ့...။

စမ်းချောင်းလေးဟာ သိပ်မနက်ပေမယ့်
ရေစီးကတော့ အရမ်းသန်တာပဲ...။

စောကလျာဟာ... ရှေ့စီးအဝိုင်း မြောပါသွားအောင် လျှောက်တုံးတစ်စုံကို ဖတ်
တွယ်ထားလို့လဲထယ်... ဆီဒီအချိန်မှာ သူ့လည်ပင်းက လည်ဆွဲလေးဟာ ရှေ့ထဲကို
ဖြတ်ကျသွားတယ်....

ဟင်.. ငါ့လည်ဆွဲလေး
ချွေးသွားပြီ....

တံဆိုး ချင်တော့ ငါ့တစ်ကောင်ဟာ
လည်ဆွဲလေးကို အစာထင်မှတ်ပြီး ထိုးဟပ်
စားလို့လဲထယ်....

ငါ့လည်ဆွဲလေး ငါ့ငြိမ့်ဆီ
ပါသွားပြီ....

ချွန်ချွန် ဆိုသလို ဇင်းသမီးလေးစောကလျာဟာ
အကုသိုလ်တန် အကုသိုလ်တုံ အဘွားကြီးပုံဖြစ်
သွားတယ်....

ဒါဗယ်လေး...
ငါဘယ်လိုဖြစ်သွား
တာလဲ....

ဒီပုံစံနဲ့ နန်းတော်ထဲကို ပြန်လို့
မဖြစ်ဘူး... ဒါပင်... ဒါပင်...
ဒီလည်ဆွဲ ပြန်ရမှာ ဖြစ်မယ်....

ဇင်းသမီးလေးလည်း ငါ့ကြီးနောက်
ကနေ ရေကူးပြီး အမိနောက်ပေးမယ်
ငါ့ကြီးကို မတွေ့ရတော့ဘူး....

လျှပ်ဆွဲကလေးပြန်ရဖို့ စမ်းချောင်းကလေး
ဖီးတု လမ်းတလျှောက်လှိုင်းရှာတာပေါ့..

အိမ်အချိန်မှာ..လျှပ်ဆွဲကလေးကို
ထိုးတပ်သွားတဲ့ ငါးငြိုးကို တံငါသည်
တစ်ဦးက ဖမ်းမိသွားတယ်...

ဟာ-ငါးငြိုး
တစ်ကောင် မိ
ထားပြီ..

ဒီနေ့ အတွက်တော့
လှလောက်ပြီ....

ထံငါသည်လည်း
အိမ်ရောက်တော့ ငါးရဲ့ မိုက်ကို
ခွဲလိုက်တယ်ဆိုရင်ပဲ...လျှပ်ဆွဲ
ကလေးဟာ ငါးငြိုးထဲက ထွက်လွှဲ
လာတာပေါ့....

ဟာ..လည်ဆွဲလေးပါလား:....

ငါကတော့ ကံထူးပြီး ချင်း ထူးနေတာပဲ....

ဒီလည်ဆွဲလေးကို ဈေးထဲမှာ လိုက်ရောင်း ခဲ့မယ်....

ထံငါသည်ဟာ..လည်ဆွဲလေးကို ဘေးမှာ ချထားတုန်း ကျိုးတစ်ကောင် ရောက်လာပြီး လည်ဆွဲလေးကို အစာထင် မှတ်နဲ့ သူတံချိုး ပြေး သွားတယ်....

အဲဒီအချိန်မှာ.. စစ်ချောင်းတစ်လျှောက်လျှောက်လှေတုတ်စောကလျာ ဟာ တံငါသည်အိမ်ကိုရောက်လာပြီ...

အမောင်တံငါသည်
ကျွန်ုပ်လည်း လည်ဆွဲကို
ငါ့ကြီးစားမျိုးသွား
လို့ ထွေမိဖူးတာ...

အခုလေးထင်ပဲ အဲဒီလည်ဆွဲ
ကို ကြီးကုန်းထစ်ကောင်
ဆုတ်ချိတ်ပြီး ပြန်ပြေးသွားပါ
တယ်...

စောကလျာလည်း ချက်ချင်း ဆိုသလို
ကြီးကုန်းကောင်ကို လိုက်သွား
တယ်...

လမ်းမှာတွေ့သမျှသူတွေကို မေးမြန်းကြည့်ပေးမယ် ဆယ်သူတို့
မသိကြဘူး...

စောကလျာဟာ သာသနာ့ မေးလို့ မရှာလို့ စိတ်ပျက်ပျက်နဲ့ လျှောက်လာ
တုန်း သစ်ပင်ပေါ်မှာ ပြုံးပြုံး ပျက်ပျက် လက်မှတ် အရာတစ်ခုလို့ ထွေ
လျှောက်ထား...

ဟင်... ဒါဒါ့ပိုင်ရှာနေ
တဲ... လျှောက်ဆွဲ... ဝမ်း
ဆာလျှောက်တာ...

စောကလျာဟာ သူ့လျှောက်ဆွဲလေး ပြန်ရှာဖို့လို့ တွေးတုန်းတို့ ဒေတာဝင်က
နေ အော်ဟစ် ခြောက်လျက် လျှောက်ထား...

ကျီးတန်းသည် လှောင်လန်ပြီး
ထပြန်ပြေးသွားတယ်...

စောကလျာလည်း ကျီးတန်းရောက်
တနေ့ အဖီလျှော်တာပေါ့...

ကျီးတန်းဟာ.. ပျံပြေးရင်း သယ်ကွင်းဖြင့်ထစ်ခုက လှောင်လျှိုင်းတွေကို
နီးပါးနုတ်ဖီးပုံပေါ်တနေဖြတ် ပျံဖိတော့ ဖီးနုပုဂြိုန်ဖြောင့် ဖီးပုံထဲ
ပြတ်ချောသွားတယ်...

ကျီးကုန်းလည်း မီးလောင်သေသွားပြီ။ လှည့်ဆွဲလေး နှာလည်း မီးလောင်
ကျွမ်းပြီ။ ပြာ နှုတ် ဖြစ်သွားတယ်....

စောထလျာဟာ ပြာပုံထဲက သူ့လှည့်ဆွဲလေး တွေ့ထိုတွေ့ပြား ဂြာပေမယ်
ပြာကလွဲလို့ ဘာမှ မတွေ့တော့ဘူး....

သွားပြီ.. ငါ့ရဲ့ မှောင်လင့်
ချက်တွေ ကုန်သွားပြီ..

ဒီလှည့်ဆွဲလေး မရှိရင်
ငါ့ခွဲလို့.. အကျည်းတန်
အသွားဆို အဖြစ်နဲ့ နေရ
တော့နာ.. အဟင်.. အဟင်..

စောကလျာလည်း ရှက်ရှက်နဲ့ အဝေးကို မြှောက်ထွက်လာတော့တယ်...

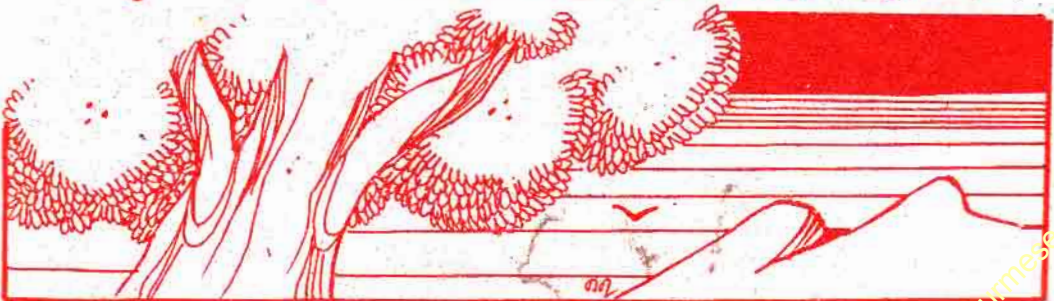
စောကလျာဟာ ပြေးလွှားရင်း ရေအိုင်တစ်ခုကို ရောက်လာတယ်..

စောကလျာဟာ ရေသောက်ဖယ်လျှင်... သူ့လှုပ်ရှားမှုကို ရေအိုင်မှာ ဖြစ်နေ ကာ ထိတ်လန့်လန့်လျှင်... လဲကျသေဆုံးသွားတော့တယ်...

စောကလျာဟာ သေဆုံးသွားပြီးနောက်... ငှက်တစ်ကောင် ဖြစ်သွားတယ်..

အဲဒီငှက်ကတော့ အလွန်အရှည်ဆုံး အကျည်းတန်တဲ့ ငှင်းတငှက်ပေါ့...

ငှင်းတငှက်ဖြစ်သွားတဲ့ စောတာလျာဟာ ... ဘူလည်ဆွဲလေး ပြန်ဂုဏ်တို့ လည်ဆွဲလေး မီးလောင်ခဲ့တဲ့နေရာရဲ့ သစ်ပင်ထက်ကနေ အမြဲပဲ စောင့်ရှောက်နေတော့တယ်...

ဘုရင်ငြိုးနဲ့ မိဖုရားငြိုးကလည်း သမီးတော်လေး နှစ်အတန်ကြာပြန်မိ သာလို့ ပြန်လာမယ်နေ့ကိုဝမ်းနည်းပူဆွေးကာ စောင့်ရှောက်နေတော့တယ်...

သမီးတော်လေး... လွှမ်း လိုက်တော့တယ်.. ဘယ်ဆီ ကိုများရောက်နေလဲ... အမြဲပြန်လာခဲ့ပါတော့..

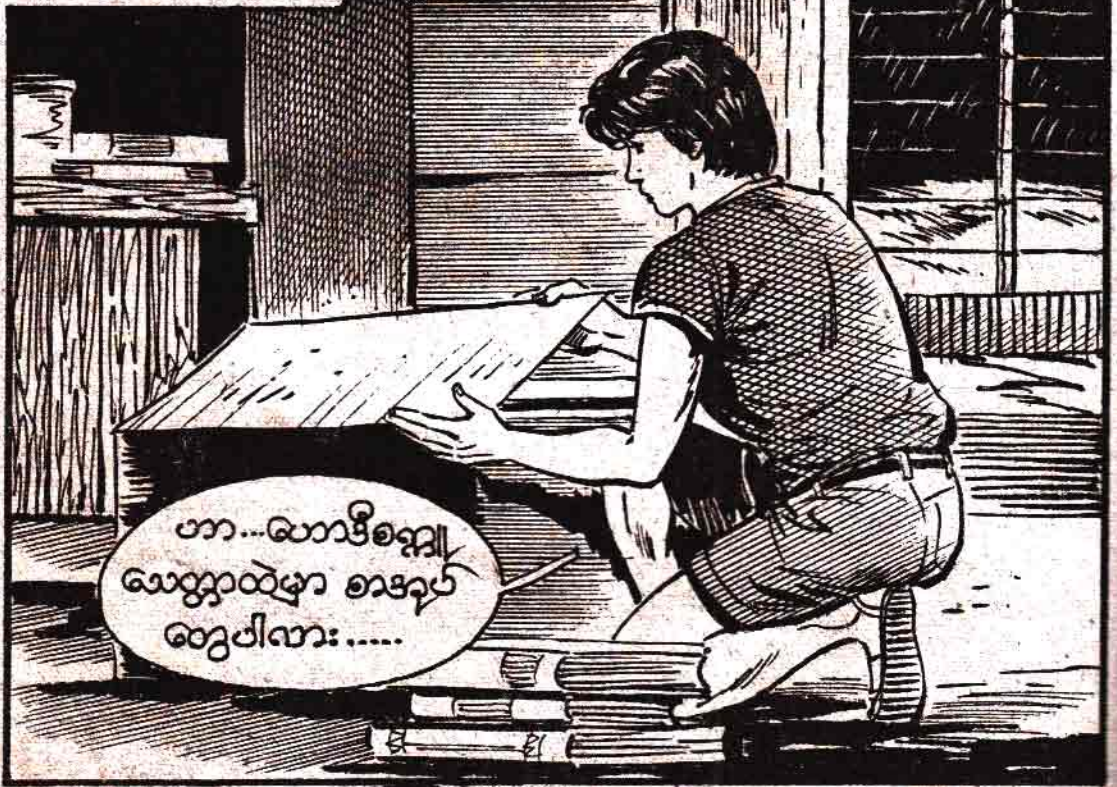
ငြိုး

အောင်မင်း/ကလေး/အောင်မောင်

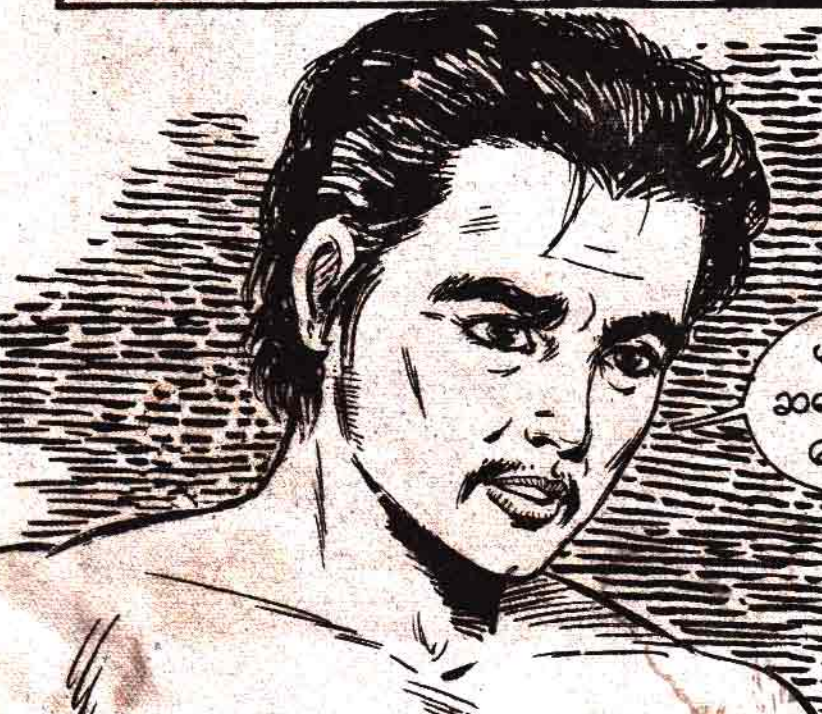
ဝင်ပန်းချီ နှင်းယုင် အံ့ဖွယ်ကျွန်း

မိုးရွာနေသော ညတစ်ညတွင်
မောင်ဆီဟာနှင့် ဦးမလတို့ အိပ်ဖြင့်
မထွက်ကြတော့ပေ.....

ဟာ...ဟောဒီစရာ
သေတ္တာထဲမှာ စာအုပ်
တွေပါလား.....

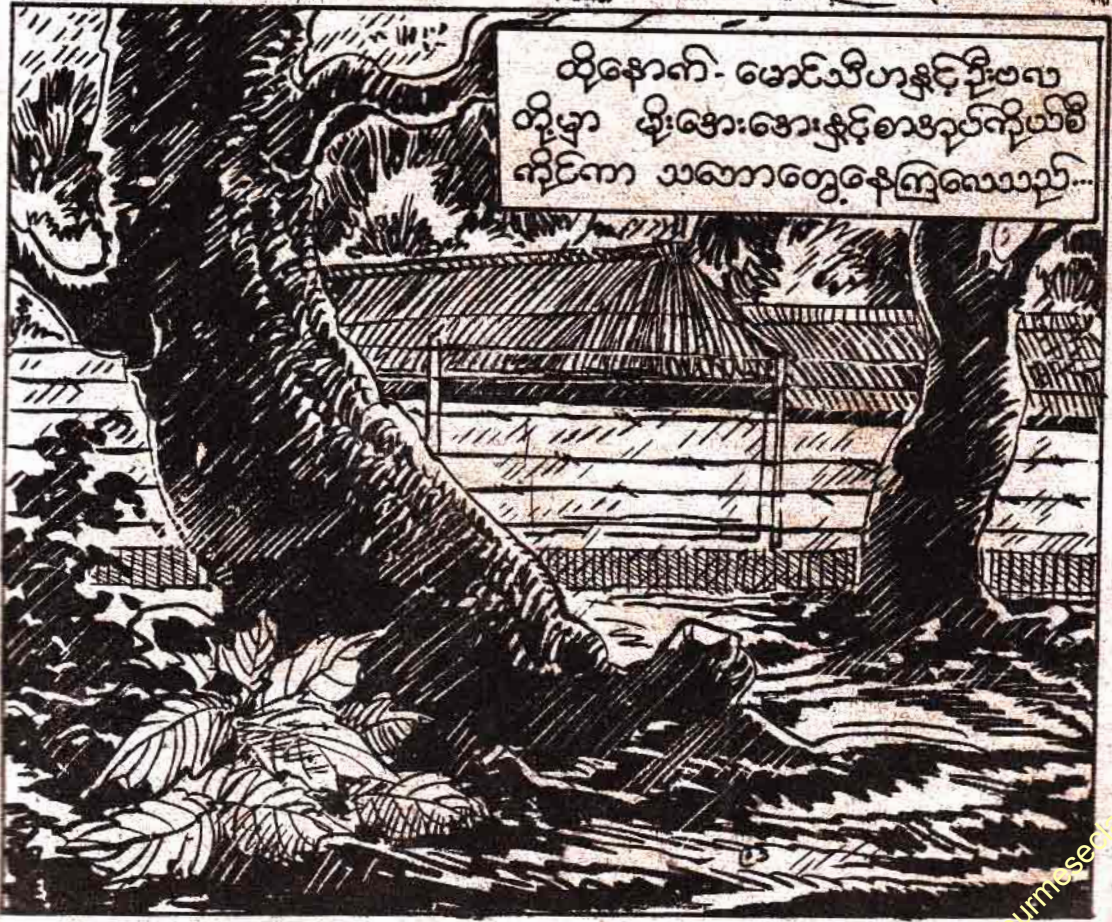

မင်းမှာပဲ
ဆရာကြီးရဲ့ စာအုပ်
တွေပဲကွ.....

စာအုပ်တွေက
ဒီတိုင်းစားစရာတွေ
ပဲဟေ့....

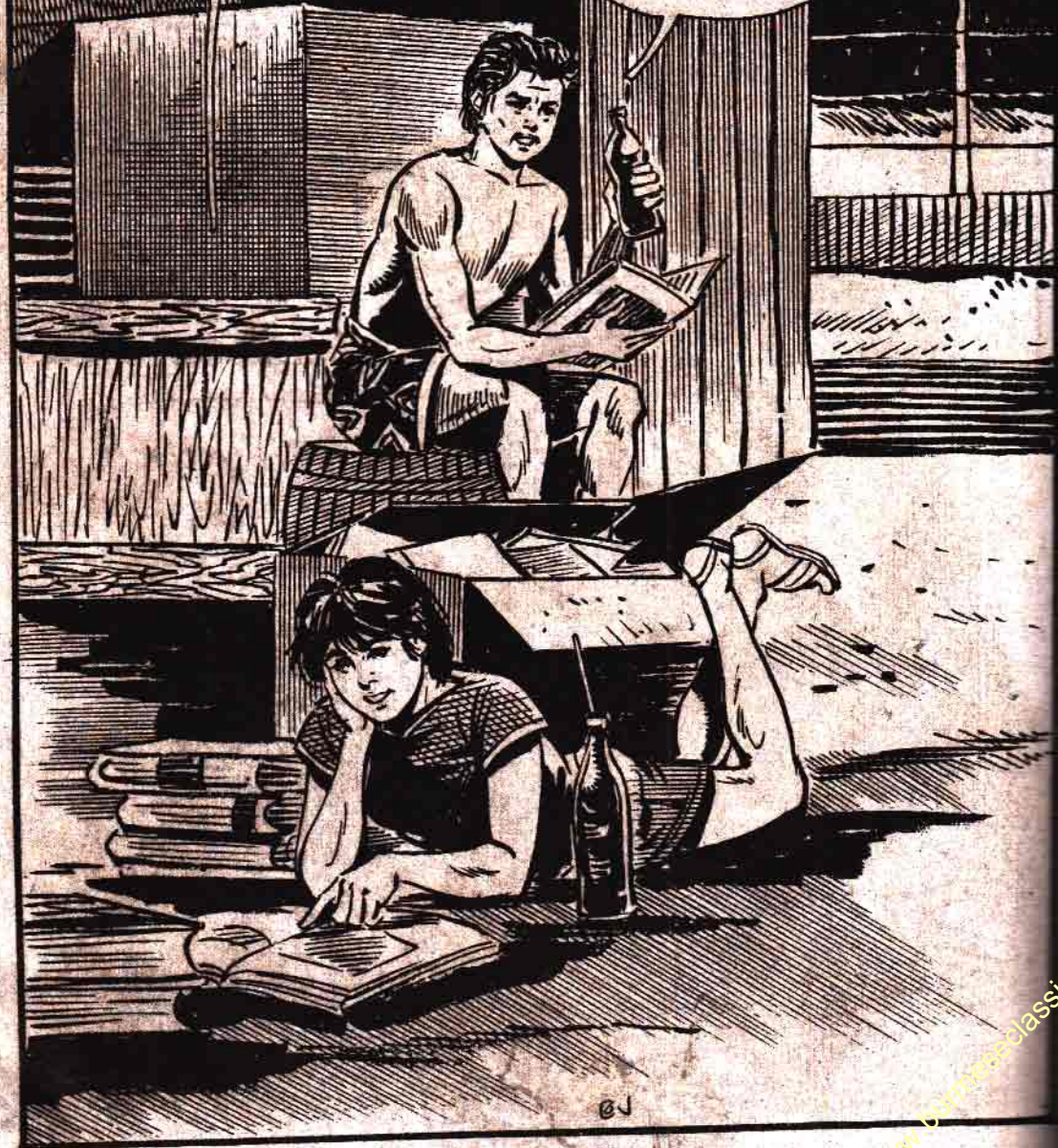

ထိုနောက်- မောင်သီဟနှင့် ဦးဗလ
တို့မှာ မိုးအေးအေးနှင့် စာအုပ်ကိုယ်စီ
ရှိကြကာ သလားတွေ နေကြလေသည်...

ဟား...ဟား...
ဟား... သိပ်တုတ်
ပါလား.....

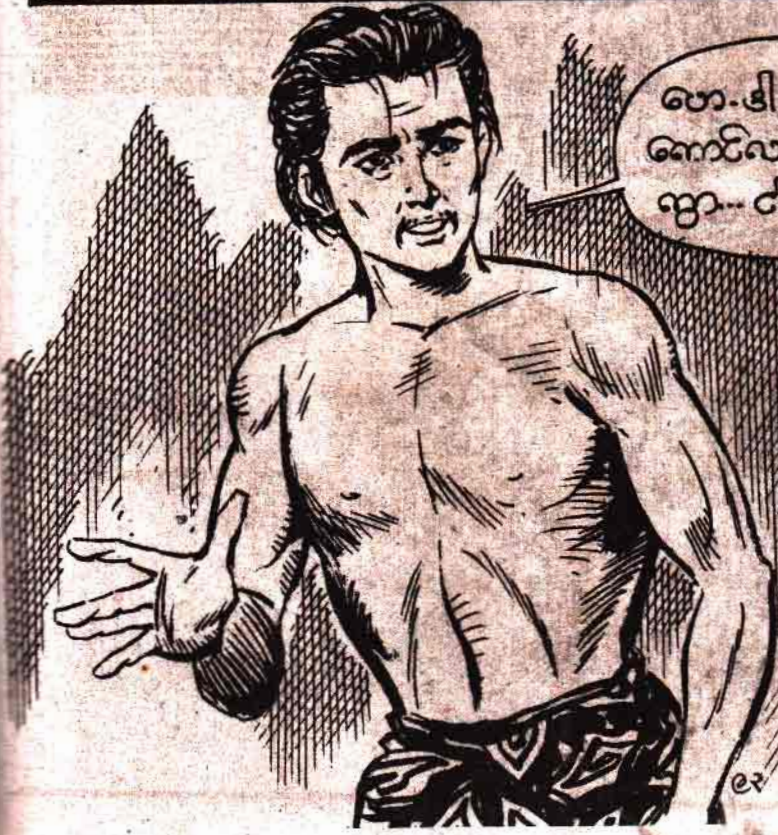
ဟ-ဟာတွေ
သလောကျနေတာလဲ...
ငါ့လည်း ရယ်စရာမျှပါဦး
မောင်ရာ.....

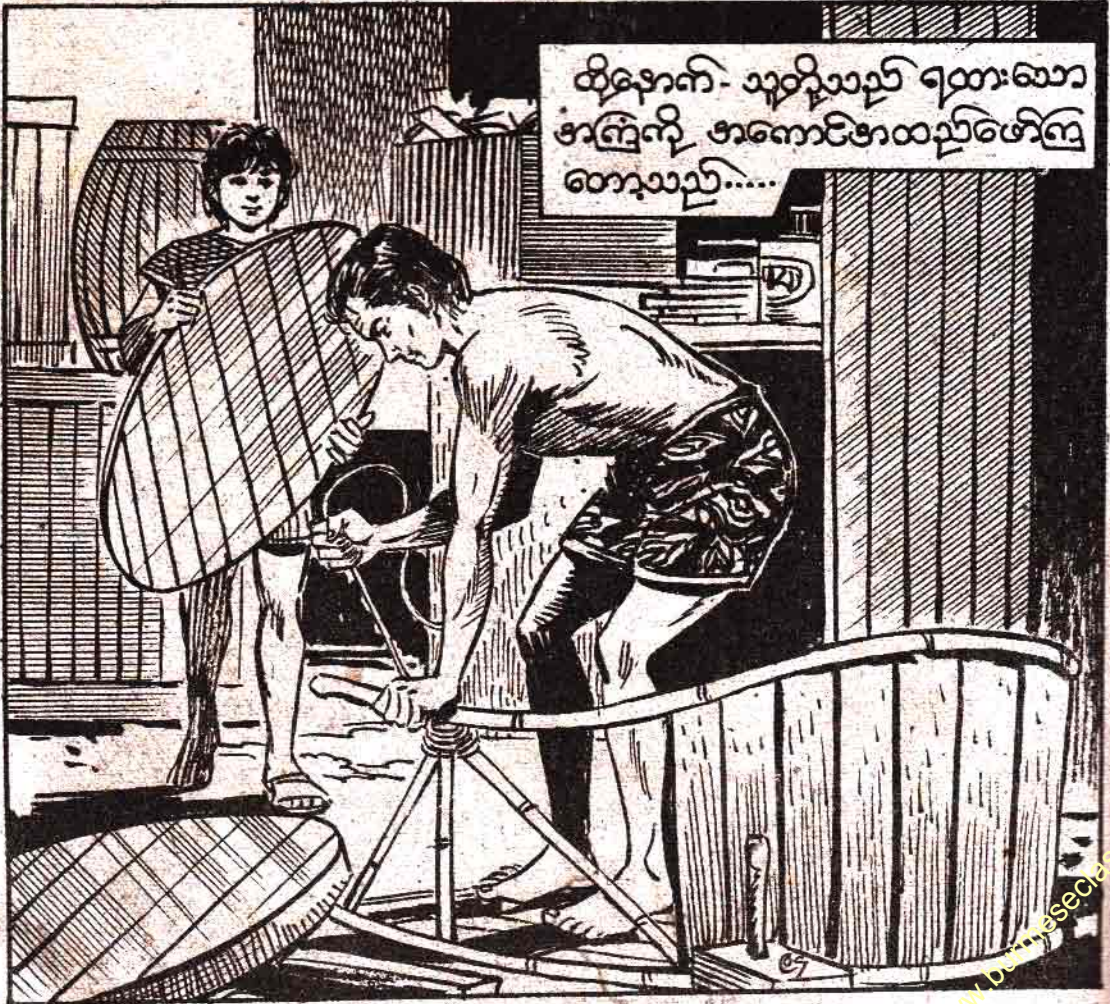
ဟောဒီမှာ တွေ့လာ...
ငှက်ကုလားအုတ်ကို လှည့်ပြီး
တတ်ပြီး ဆွဲခိုင်းနေတာ.....

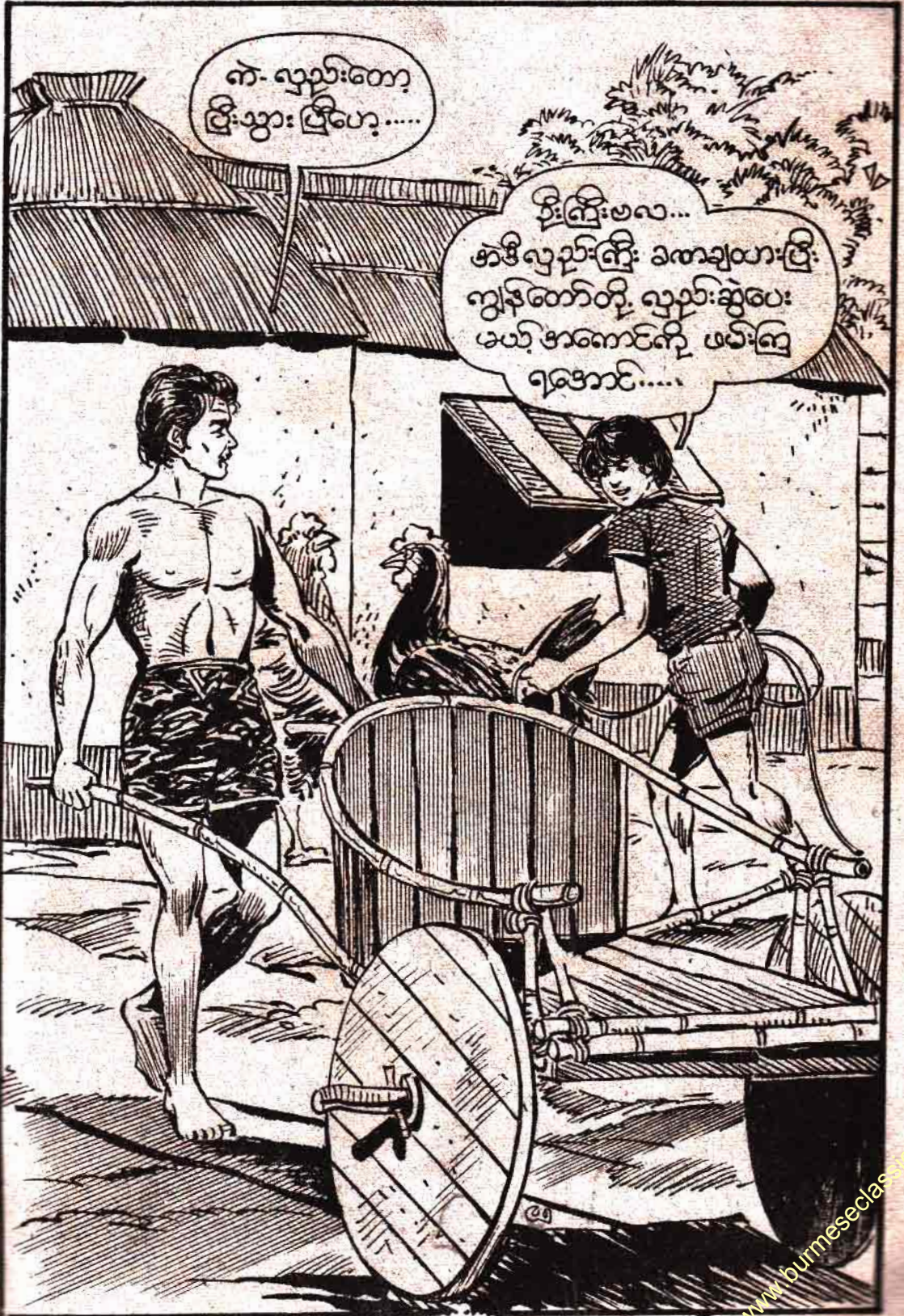
ဟေ့ ဒါငှက်ကုလားအုတ်
ကောင်လား... ထူးထူးဆန်းဆန်း
ဣာ... ငါ့မတွေ့ဖူးဘူး.....

ကျွန်တော်ယလာကျ
တာက ငှက်ကုလား ဧရာဝတီကို
မဟုတ်ဘူး... လှည်းဆွဲခိုင်းတာ
ကို ယလာကျနေတာဗျ...
ကျွန်တော်ဖခင်ကြီးရထားတယ်-

ထိုနောက် - သူတို့သည် ရထားယာ
အကြံကို အကောင်အထည်ဖော်ကြ
တော့သည်.....

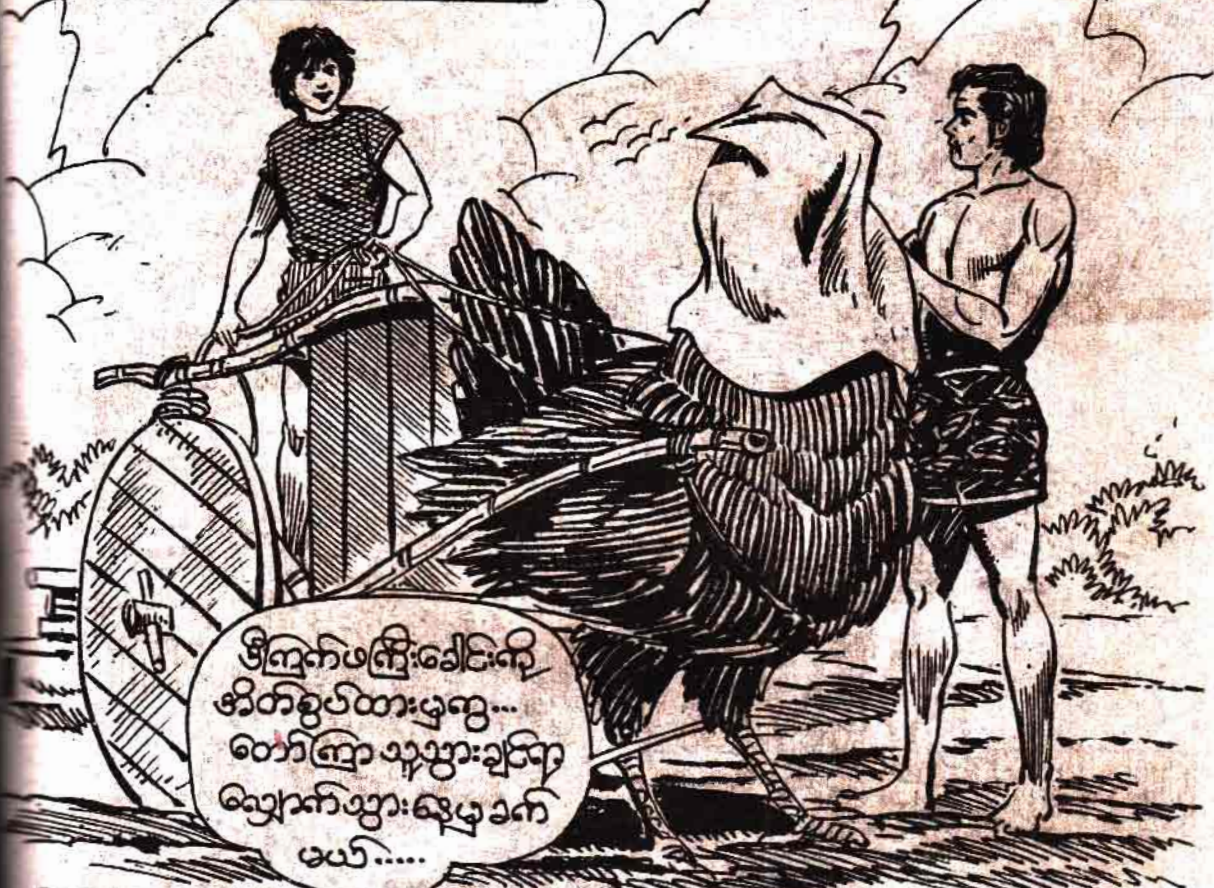
က-လှည်းတော့
ပြီးသွားပြီဟေ့.....

ပြီးကြီးဗလ...
အဖီလှည်းကြီးခကာချထားပြီး
ကျန်တော်တို့လှည်းဆွဲပေး
မယ်အကောင်ကိုဖမ်းကြ
ရအောင်.....

သူတို့သည် ခြင်းထဲတွင် ငွေထားလာ
ဣဒါကြီးများကို လိုက်ဖမ်းကြလေသည်။

ဦးဗလဒိထားလော ကြက်ဖကြီးကို
လှည့်ပေးတဲ့တစ်လျှောက်ပဲ.....

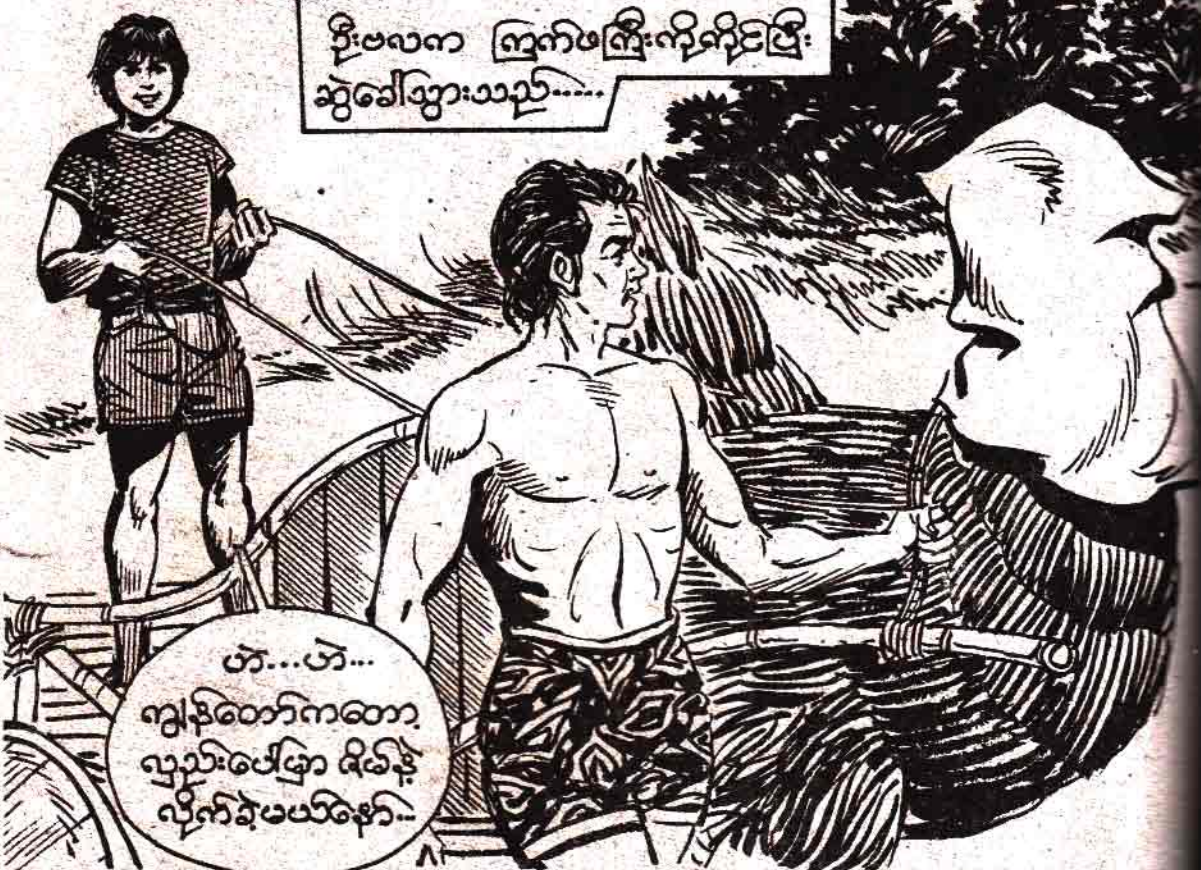

ဒီကြက်ဖကြီးခေါင်းကို
ဒိတ်ခွပ်ထားမှကွေ...
တော်ကြာယူဖွားချင်ရာ
ချော့ကိယွားနေမှခက်
ဇယ်.....

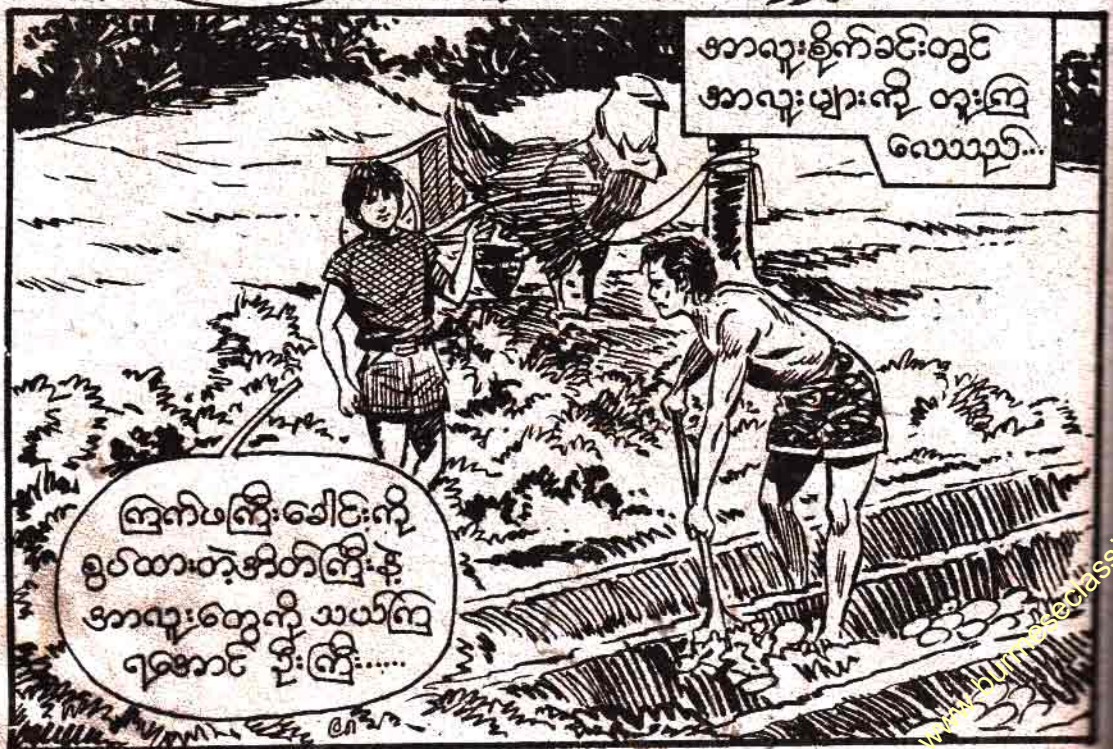
ကျွန်တော်တို့
မိုက်ခင်းတွေဟာကို
ယွားကြရအောင်.....

ဦးဗလက ကြက်ဖကြီးကိုကိုပြောပြီး ဆွဲခေါ်ဖွားသည်.....

ဟဲ...ဟဲ...
ကျွန်တော်ကတော့
လှည်းပေါ်မှာ ဝန်နဲ့
လှိုက်ပဲပယ်နေတာ...

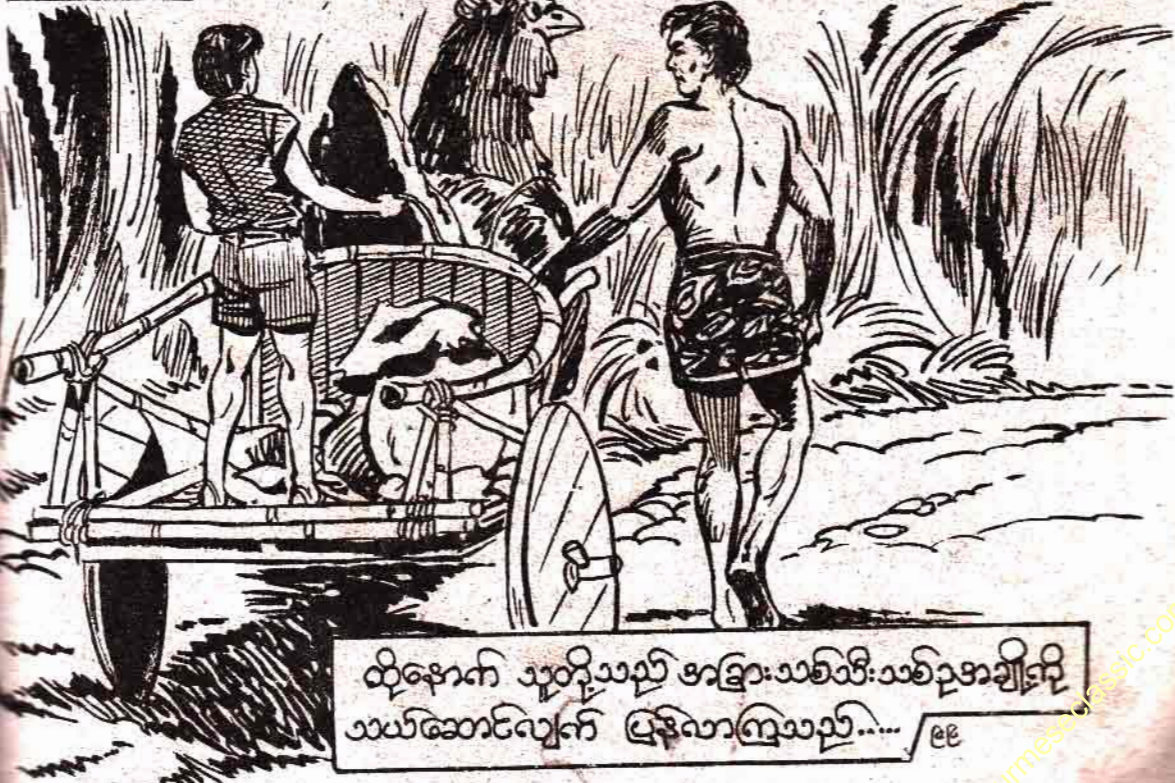
အာလူးခိုက်ခင်းတွင်
အာလူးများကို တူးကြ
လေသည်...

ကြက်ဖကြီးခေါင်းကို
ဓွတ်ထားတဲ့အိတ်ကြီးနဲ့
အာလူးတွေကို ယယ်ကြ
ရအောင် ဦးကြီး.....

ကောင်လေးကတော့ကွာ...
 အကြံဉာဏ်တွေ တစ်ခုပြီး
 တစ်ခုပဲ ဟေ့.....

ထိုနောက် သူတို့သည် အခြားသစ်ဖီးသစ်ခုအချို့နှင့်
 သယ်ဆောင်လျက် မြန်လာကြသည်.....

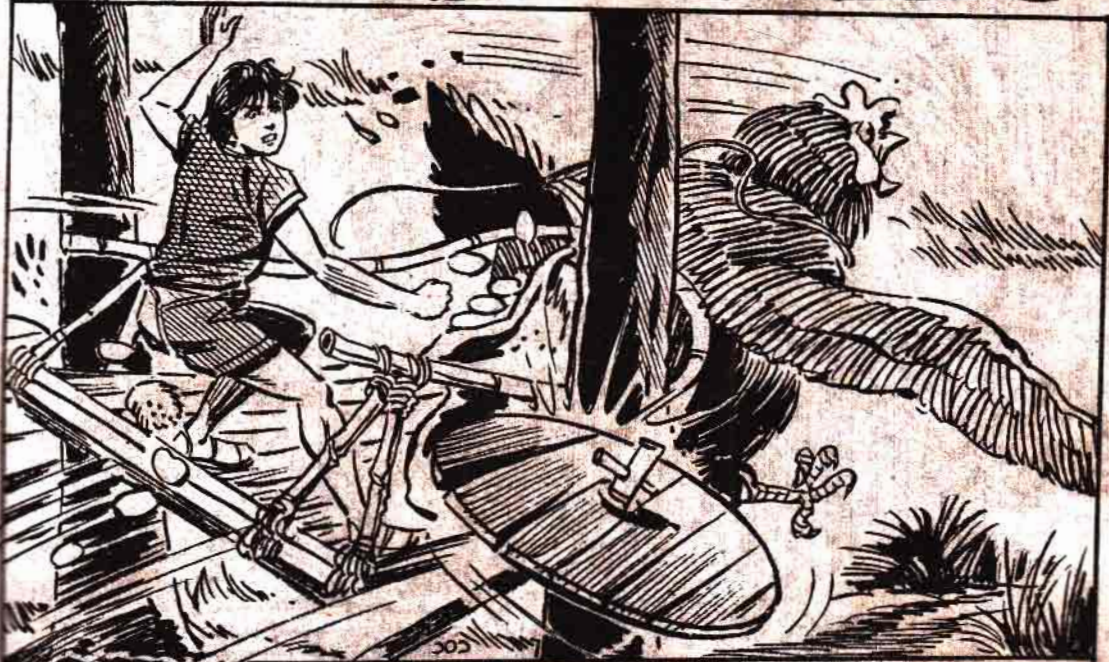

ဇက်ပင်ရှည်ကြီးများကြားမှ
ဖြတ်လာကြစဉ် နံ့ကောင်ကြီး
တစ်ကောင်ခုန်ထွက်လာလေသည်...

နံ့ကောင်ကြီးကို မြင်သည်နှင့် ကြောက်လှီးကာ
တစ်ဟုန်ထိုး လျှက်တော့သည်.....

ဒိုးကြီးလေး ဆီကျန်ခဲ့သည်...ခေါင်းပိတ်ဟူ၍
လှည်းပေါ်တွင် ကြောက်လန့်တကြား
ပါသွားလေသည်.....

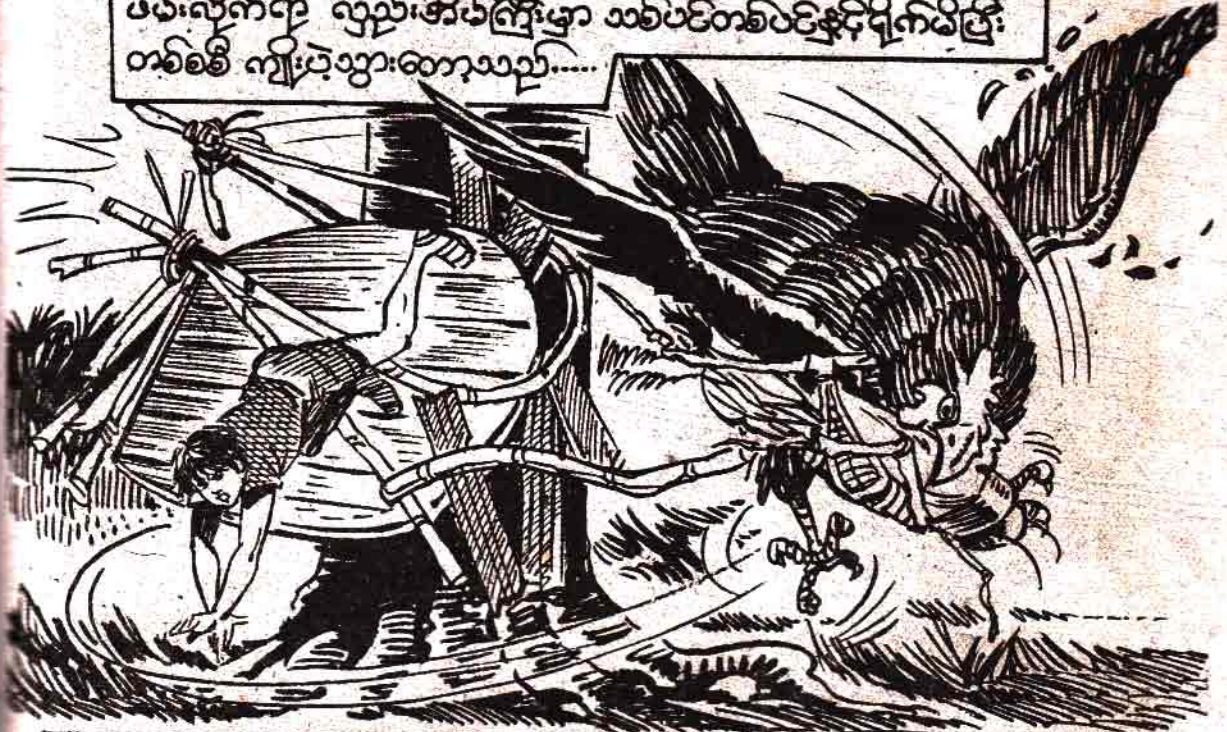

ကြောက်ကြီးမှာ ယစ်ဗင်နှစ်ပင်အကြားမှဖြတ်၍ လှည်းကို
ဆွဲဖြော့ လှည်းဘီးများကျိုးပဲ ကျန်ခဲ့လေသည်.....

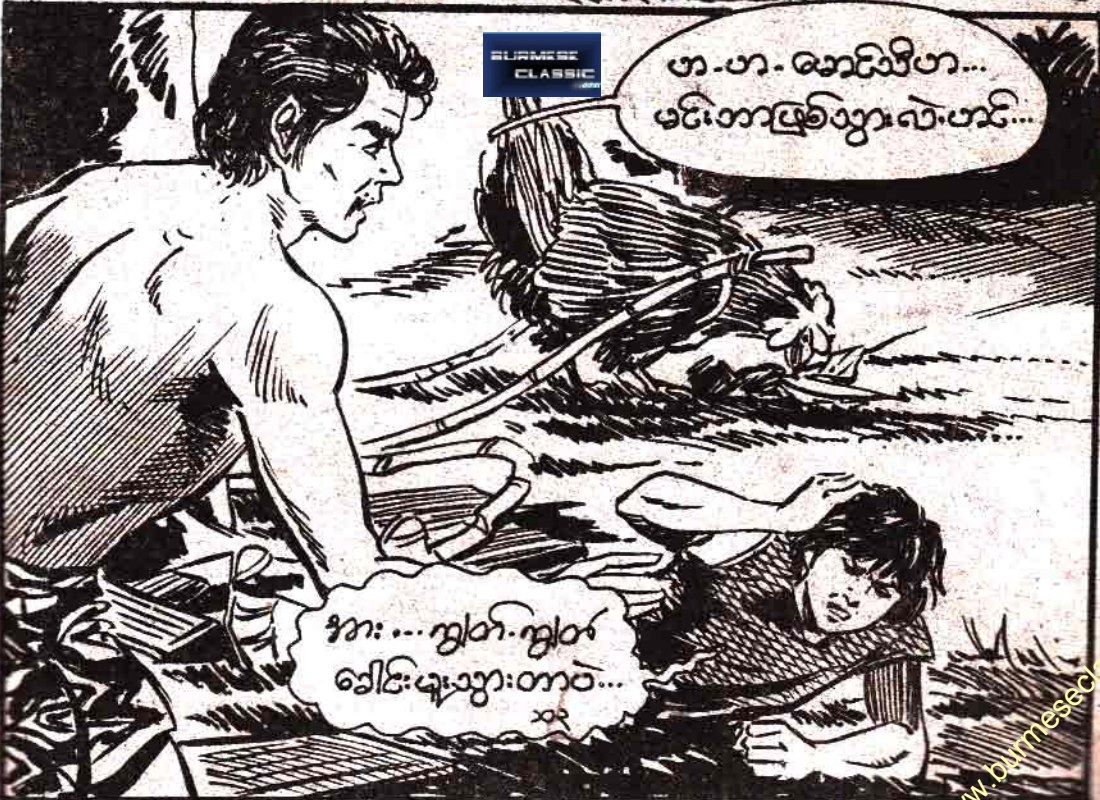
မောင်သိဟမှာ ဘီးမပါလော
လှည်းအိမ်ကြီးပေါ်တွင် ရှာတွေ့ရ၍
ပါလာသည်.....

နှံကောင်းကြီးနှစ်ချို ဖြစ်အကျတွင် ကြွက်ပကြီးကလည်းနှစ်ချို
ပမ်းလိုက်ရာ လှည်းအိမ်ကြီးမှာ ယစ်ပင်တစ်ပင်နှင့်ငိုက်မိပြီး
တစ်စစ် ကျိုးပဲ့သွားတာပဲ.....

BURMESE CLASSIC

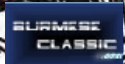
ဟ-ဟ-ဆောင်းဟ...
မင်းတာဖြစ်သွားလဲဟင်...

အား... ကျွတ်... ကျွတ်
ခေါင်းမူးသွားတာပဲ...

ဦးကြီးဗလက အာလူးများ-သစ်ထီးများကို
 နှိတ်ထိတွင်ထည့်ပြီး ထမ်းသွားသည်...
 ဟောင်ဖီဟာမှာ ထောင့်...ထောင့်နှင့်
 နောက်မှ လိုက်သွားလေသည်.....

အေးကွ-အကြကောင်းတိုင်း
 အဆင်ပြေတာမဟုတ်ဘူး.....
 ယူနေရာနဲ့ယူ နေရာမှန်အသုံး
 ချတတ်မှလည်း အကျိုးရှိ
 မြာကွ-ကောင်လေးရ...

Handwritten signature and date: ၁၉၉၁